Жіночий Світ

WOMAN'S WORLD

Ч. 1 СІЧЕНЬ 1958

ЖІНОЧИЙ СВІТ

Рік IX Січень, 1958 Ч. 1

Видає Організація Українок Канади ім. Ольги Басарабової.
Редагує редакційна колеґія.
Всю кореспонденцію й передплати висилати на адресу:
"WOMAN'S WORLD"
Box 791 Winnipeg, Man., Canada
Ціна одного числа — 35 ц.
Річна передплата в Канаді, в ЗДА й інших країнах $3.50, піврічна $2.00.
Річна передплата в Англії і Австралії 1½ ф. стерл.
Редакційна колеґія застерігає собі право скорочувати рукописи. Рукописів не звертаємо.

Друком "Нового Шляху",
184 Александер Ав., Вінніпеґ, Ман.

WOMAN'S WORLD

Vol. IX January 1958 No. 1

Published by the Ukrainian Women's Organization of Canada.
Edited by Editorial Committee.
Correspondence and subscriptions should be addressed to
"WOMAN'S WORLD"
Box 791 Winnipeg, Man., Canada
Single copy — 35 c.
Yearly subscription in Canada, U. S. A. and other countries — $3.50
Half year subscription — $2.00
Yearly subscription in Great Britain and Australia — £1½.

Printed by the New Pathway,
184 Alexander Ave., Winnipeg, Man.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL, Post Office Department, Ottawa.

ЗМІСТ

Обгортка Катерини Антонович

ПРЕДСТАВНИЦТВА "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

АНГЛІЯ:
Federation of Ukrainians in Great Britain
78, Kensington Park Road
London W. 11, England

ФРАНЦІЯ:
Mme Nina Kovalenko
5 Gasnier Guy
Paris 20
France

АВСТРАЛІЯ:
Mrs. Ivanna Durbak
489 Melbourne Rd.
Newport, Vic.
Australia

ЖІНОЧИЙ СВІТ

РІК IX СІЧЕНЬ, 1958 Ч. 1 (97)

Ю. ЛИПА

ЗІЙДИ ДО НАС І ОСВІТИ

В ПОКОРІ ПРОСЯТЬ ПОКОЛІННЯ:
— ЗІЙДИ ДО НАС І ОСВІТИ,
ЯК ЗРОЗУМІТЬ ТВОЇ ВЕЛІННЯ,
ЯК ПОКОРЯТИ ЇМ СВІТИ?

ПОВСТАНЬ НЕ В СЯЄВІ КОРОНИ,
НЕ В СРІБЛІ Й ЗОЛОТІ, — В СЕРЦЯХ,
ЩОБ ПОТВЕРДИТИ НАМ ЗАКОНИ,
ЩОБ ПОКАЗАТИ ПРАВДИ ШЛЯХ.

ОСЬ ЛИЦЯ ВСІХ ДО ТЕБЕ, БОЖЕ,
ЗВЕРТАЮТЬСЯ В МОЛИТВІ Й ЖДУТЬ —
ТИ ВИВІВ НАС НА РОЗДОРІЖЖЯ,
ЩОБ МИ ПІЗНАЛИ ПРАВУ ПУТЬ.

ЩОБ ВЖЕ ТЕПЕР МИ ЦІНУВАЛИ
ТВОЄЇ ЛАСКИ ЧОРНІ ДНІ,
ЩОБ ВСІМ НАСТУПНИМ ПЕРЕДАЛИ
ЦЕЙ ТВІЙ ЗАКОН: "СЛУЖІТЬ МЕНІ"!

———o———o———o———

У ТУ НІЧ ЧУДОТВОРНУ ПІДЕМО ДО ВИФЛЕЄМУ

"У ту ніг гудотворну,
Як засядем у рідній кружку,
Пом'яним тихим словом посвяти
Україну мертву й живу".

К. Малицька

Підемо гадками, серцем, почуваннями... Там народився Бог-Спаситель світу... Там прийшла на світ Правда!

Зоря над Вифлеємом показує шлях, кудою йти тим, що шукають Божого Дитяти...

Янголи на небі виславляють народжене Дитя: Слава во вишних Богу!

Яка сила Різдвяної містерії.

З яким торжеством зустрічає світ Різдво Божого Сина!

Зустрічає молитвою, благанням за кращу долю! І ми шлемо Тобі молитви, Ісусе...

Глянь оком щирим о Божий Сину,
На нашу землю, на Україну!

Століттями молимось Тобі Христе! Наша молитва налита вірою, силою духа. З усіх просторів рідної землі пливе в Різдвяну ніч шепіт молитов. Ворожі Іродові сили не змогли втишити молитовних благань.

Вифлеємське Дитя! Прийми благальні мольби нашого народу: мольби цих, що в катакомбах підземелля ждуть Твоєї ласки, цих, що зустрічають Свят-вечірню зірку в тайґах Сибіру, цих, що ловлять звук коляди з-за тюремних ґрат, цих, що лягли з молитвою на полі слави, цих, що самітні дрижачими руками запалюють Свят-вечірню свічечку і крізь снігові заметілі снують свої бажання з вірою, що Ти Христе вислухаєш їх!

У святу ніч всі ми спішимо до Вифлеємської яскині, щоб колядою звеличати Твій прихід, щоб багатством традицій заявити світові нашу незламність, живучість, силу віри у народжену Правду!

У ту ніч чудотворну молитвою згадаймо Україну мертву і живу.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

* * *

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ, НОВИМ РОКОМ

вітаємо всі наші Відділи ОУК, всі Братні Організації враз із їх Центральним Проводом, вітаємо всі українські Установи та їх членство у вільному світі, а зокрема дружній привіт шлемо нашим сестрам та братам в Україні! Хай спільна коляда всіх нас з'єднає у святу Ніч Різдва, хай дасть нам силу видержливости у важких переживаннях історичного призначення!

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!

За Центральну Управу ОУК:

С. Савчук, голова **Я. Зорич**, секретарка

Д-р ЮР. МУЛИК-ЛУЦИК

Свято Великого Роду

"Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій ввесь"
(Коляда)

Настає вечір, показується перша зоря... Починається Свят-Вечір, і ввесь світ християнський приготований до зустрічі свята Різдва Христового цієї ночі. Вся християнська частина людства святкує пам'ять цієї ночі з-перед 1958 років, коли Бог, прийнявши на Себе постать людини, зійшов з неба на землю, щоб спасти люд Свій увесь. Звичайно, для українського народу ця ніч має це саме вселюдське християнське значення.

Але на цьому загально - християнському ґрунті Свят-Вечір, та й усе Різдво з ним, має, крім того, ще й своє окреме, чисто національне значення.

Коли настає синій вечір, українська сім'я очікує першої золотої зорі на небі, а з появою зорі починається містерія українського Свят-Вечора; починається вона українськими обрядами: кутею, дідухом, колядками і т. д. Модерний, поверховний спостерігач бачить тут тільки святкові звичаї, немов умовно-естетичну декорацію свята Різдва Христового. Однак цей зовнішній, механічний підхід до справи розминається з істотою цих звичаїв.

Під зовнішньою, символічною формою українських Різдвяних звичаїв у Свят-Вечір, і в періоді всіх Різдвяних Свят, таїться глибокий життєвий зміст істоти українських обрядів; відбувається містерія вічної іскри життя, таємний процес самозбереження народу на основі вічних законів буття.

* * *

Українські Різдвяні обряди починаються десь у невідомій сизій імлі праісторії українського народу, далеко перед Народженням Христа, отож тоді вони ще не називалися Різдвяними, і не мали християнського забарвлення.

Шлях часу, що ним споконвіку йшов український народ у невідоме майбутнє, — це сонячний шлях — роковими кругами і від початку по кінець року. Ці щорічні круги шляху в майбутнє були позначені святами, немов придорожніми ліхтарями, що їхню путь і невідому майбутність освітлювали.

Чотири пори року, за природним календарем, позначувалися чотирма святами, а між ними святом перелому між новим і старим роками. Це був довший період свят — десь від 21 листопада по 5 січня. Найдавніші назви цих зимових свят не відомі. Відома остання їх назва, і то назва центральної точки цих споконвічних свят, а саме — **Коляда.**

Надходила зима — ворог сонця, отож і ворог світла, тепла життя. Так починалася боротьба життя зо смертю. Народ ставав по стороні сонця — по стороні життя, і виступав проти смерти, що її несла зима. Свою участь у цій боротьбі він брав за допомогою виявів радости, побажань кращого, співів, віри у краще майбутнє, — і та радість і віра в життя, в невмирущість була зброєю народу, зброєю вольовости в духовому поході проти смерти.

При цьому народ, за допомогою своїх релігійних практик, в надлюдську (магічну) силу яких він вірив, намагався проникнути крізь стіну невідомого нового року, таємного прийдешнього. І сильна віра, непереможне хотіння давало народові запоруку щасливого майбутнього.

Віру у свою вічність народ виявляв ще й цим, що на Багату Кутю (християнський Свят-Вечір), 24 грудня, цебто напередодні Коляди, вся сім'я після обрядової Вечері на цілу ніч залишала на покутті (в куті) хати ложки й святкові страви, очікуючи приходу померлих предків, з вірою в їхнє загробне життя. Так на Свят-Вечір сім'я єдналася з духами своїх споконвічних предків, і творила той вічний Рід — спільноту "мертвих, живих і ненароджених", сказати б словами Т. Шевченка: "Це властне культ Роду, що його, сім'ю, християнство освятило як т. зв. "Малу Церкву".

* * *

Отож, містерія українських Різдвяних обрядів — це не випадкова, порожня форма звичаїв; це назверхій, символічний вияв таємної іскри життя народу — з її тенденцією до свого вічного буття. Самі ж ці українські символічні обряди, що мають у собі реальний і конечний зміст: життя, постали з джерела істотних, постійних притаманностей народу: його раси, вдачі, світогляду і його призначення на землі. Тому ці обряди уявляють собою основи національного я і основи його культури.

І так споконвічна ідея народу, оформлена в його прадавній, дохристиянській, родимонаціональній релігії — щоб вічно зберігати себе, — згармонізувалася в українському народі з ідеєю цього духового й фізичного збереження — спасіння народу в християнській універсальній системі віри. І свій вислів цієї ідеології український народ дав у старовинній колядці про Христа, що "прийшов днесь із небес, щоб спасти **люд Свій ввесь".**

На таких глибоких, життєвих і конечних основах святкує український народ своє Різдво; святкує спільно — в єдності мертвих, живих і ненароджених, в Україні та в розсіянні живучих, як один Великий Рід.

ОКСАНА ЛЯТУРИНСЬКА

КОЛЯДА

(Старовинне походження)

"На Коляду" ми називаємо вечір напередодні Різдва Христового або "Свят-Вечір", або "Багата кутя", або "Вілія" (від старого слова "вели" чи "віли" — померлий). "На Коляду" називаємо й наступний день; "колядою" називаємо сніп збіжжя, що фігурує на Свят-Вечорі. А старі українські джерела подають слово "Коляда", як імення одного з наших поганських богів.

Приналежність української мови до пня старо-іранських мов вказувало б шукати генези (початків) нашої поганської релігії та значення слова в старо-іранській спадщині. Але в старо-іранських релігійних книгах Авести, куди ввійшло пізніше вчення Заратустри, виключивши стару релігію, нема подібних імен богів. Як гадають, треба було б дошукуватися в ще ранішій культурі. Знаходять лише подібність свят.

Так, замість нашого свята Купали, в старо-іранців був "Межінь" — себто межа, середина (літа). І в нас Купало також означає середину літа, коли сонце, досягнувши вершка своєї сили, спадає і так започатковує сонцезворот на зиму, чи т. зв. зимовий сонцезворот.

Значення ж слова "Коляда" добирають, як — "Сонце ладне (появитись)" чи — "Сонце ось тут". Або: Коляда це — "святочна багата жертва богові—сонцю". (К. Сосенко за іраністом Christian-ом Bartholomae-єм).

Одне і друге пояснення відповідало б нашим етнографічним матеріялам і стверджувало б солярний (соняшний) культ наших прапредків.

Справді, від Коляди (в давнину це свято чи цілий цикл свят припадало трохи раніше) починався сонцезворот, коли сонце вже "йде на літо", тому літній сонцезворот (а не зимний, як означує дехто з наших дослідників).

А обрядово-традиційна святкова "страва" (ще й пісна) — кутя, коровай — ніщо інше, як давня жертва богові сонцю, Дажбогові чи його синові — Дажбожичеві.

Тут треба сказати, що Дажбог чи Хорс ототожнювалися з самим сонцем, Світлом, Добром. Але й інші боги, як Перун, Велес чи Волос, Сварог, Сварожич, Ярило, Купало та й Стрибог — також належали до сонцебогів, виповнюючи своєю різноманітною дією цілий календарний рік. Мабуть, називали їх так тому, що їхня дія була благодійна і вони належали до однієї Дажбожичевої "соняшної системи". Таж це не були злі боги, хіба, коли "розгніваються", то можуть щось наподіяти лихе.

Дехто з наших сучасних дуже визначних і глибоких дослідників — проф. В. Петров заперечує соняшний культ і вважає, що в традиційних залишках він дуже невиразний, натомість дуже добре визначений родовий культ з характером господарсько - сезоново - робітничим. Деяким підтвердженням того мало б послужити те, що нарід не зберіг чи мало зберіг наймень богів "вищої мітології". Залишились адже чи не повністю божки "нижчої мітології" — рожаниці, берегині, русалки, мавки, домовики, лісовики, "баби", "діди". А ще й В. Петров приводить тут свідчення літописця про релігію "прежде Перуна" з культом роду, берегинь, рожаниць, і релігію "Перуна-бога", що також говорило б про відрізнення народного культу від державного.

Знаємо, що Володимир до пантеону богів у Києві зібрав був головних богів з усіх праукраїнських племен, що ввійшли до держави Київської Руси. Чи Перун до того часу був у полян — тут не можна сказати за браком матеріялів. Але на Західніх українських землях він мусів бути, інакше не залишився б в народній пам'яті й досі, ось хоч би в закляттях (прокльонах) — "Бодай тебе перун побив!" Не залишали б аж до недавна (до приходу большовиків) недоторканими ліщинники і не вважали б дуб за святе дерево, що його і "перун не тне", так само не залишали б без ужитку жолуді (ліщина й дуб — дерева присвячені Перунові). Також не сіяли б горох на його день — Зелений четвер (горох йому присвячений як одна зі "страв"). Не стріляли б йому на почесть на Водохрищі, не розносили б гілки ліщини і не святили б на Чистий четвер (також його день) "грімнички". А це все пильно з давен було додержувано на Волині, хоч і не всюди сповна, і ввійшло до церковних обрядів. До того: десь на Західніх землях, окрім Святовида в Збручі, був знайдений стовп Перуна з зображенням бородатої голови Перуна, громової стріли і з написом "руськими рунами" — давнім українським письмом, який тлумачать так: "Перкуне, не бий нас!" (Ружичка). Обидва імення бога подибувались у нас. І цей вислів згідний з нашими фолкльорними матеріялами.

Сам В. Петров і подає ж, що християнська церква всіма способами поборювала поганську традицію, залишки обрядів, звичаїв, старі уявлення богів та була поблажлива лише до почитування померлих.

З історії знаємо, як розправлялись з ідолами хоч би на великокняжому дворі Володимира — "красне сонечко":

Перуна зі срібною головою і золотим вусом стягли з гори і кинули коміть головою до Дніпра. Теж саме зробили з іншими богами. Священні гаї вирубали впень. Капища спалили, зруйнували, не залишивши каменя на ка-

мені. На щастя, дещо взяли під церкви. На роздоріжжях, біля джерел, де тільки не були культовні місця, поставили каплиці, хрести.

Цілком ясно, що церква найбільше поборювала богів "вищої мітології", тому то навіть їхні йменння не всі збереглися до нашого часу. І тільки десь у якутів можна було ще до недавна знайти священні березові гаї чи не наших прапредків. Там же збереглись жерці, що при культовних обрядах падали перед сонцем "на твар свою", простягаючись цілим зростом, обличчям ниць (так, як колись і в нас).

Світотворчих мітів треба шукати чи по волинських пущах, чи по карпатських пралісах, чи в словінців, чи в сербів, чи може в траків, чи також у якутів, десь на півночі, де розгублено і княжі билини.

Заступивши свята в честь поганських богів церковними, ще й перенісши завдання кожного бога на поодинчого Святого, зовсім затемнено старий культ. Якби ще так без застереження можна було приймати свідчення наших літописців! А то не знати, де там правда, а де там нерозуміння чужинця-грека, а то й фанатизм таки вже свого церковного ієрарха.

Треба було б тепер дуже великої ерудиції, дуже тонкого вичуття і сумлінної відповідальности перед нашою прапредківською спадщиною для будь-якої реконструкції.

В. Петровові маємо завдячувати дуже цінне тлумачення давнього світогляду, вичуття чи не в усіх святах календарного року родового культу і під тим поглядом виведення цільности кругу свят.

Його ж заслуга — вияснення свята Русалій чи Навського великодня (від слова "нав" — померлий, як і "вели").

Але, на жаль, деякі з наших вчених ще й досі стоять на непереконливих твердженнях, ось як: старо-українське свято Русалій — це римське свято троянд. А основою для того — хіба подібність слів: русалій — розалій і що обидва свята відбувались весною.

Так само виходить і з колядками: ніяк не відступити від календ, і то також на підставі подібности слів та ще й на тому, що колядки й календи співаються однаково на Свят-Вечір.

Хай більшість колядок "християнізовано", додано елементів, імен і символів християнських, але поза тим досить прозоро видно архаїчну поганську основу. І подібність колядки з календою хіба в тому, що, як одна, так і друга — величальна пісня.

В деяких наших старих колядках, ось як:

"Застеляйте столи та все килимами!
Радуйся!
Ой, радуйся, земле! —
Син Божий народився..."

Рефрен — "Син Божий народився" міг бути й незаміненим ізправіку. Адже так само сином божим честили Дажбожича.

В інших давніх колядках, як не залишилось наймення сонцебога, то залишилися синоніми — пречисте, триїсте, святе (сонце). Крім того — певні притаманні образи, "магічні" числа, завдання ось як "зійти на сім теремів, перебрати золоті ключі" тощо — все говорило б про призначення прадавньої колядки, а саме — величання Коляди, новонародженого сонця, і заохочування його набирати життєдайної сили, "сходити на сім теремів — верхів (місяців)" і "напнути найвищий лук, щоб упали перші снопи".

Чи Дажбожич лише на літній сонцеворот називався Колядою, чи він виступав ще під якимсь ім'ям — для того не маємо стверджень, хіба. . . але не похоплюймось!

Щоб ствердити щось тут, покористуймося формулами В. Петрова, а саме:

а) Аієрархічність старо-українського світогляду, що не відрізняє людського і природного, людину, тварину, рослину, річ. Людину чи когось іншого може замінювати річ, рослина, тварина.

б) Якийсь прикметник (а в українській народній словесності він звичайно сталий), або частина чогось може замінювати ціле.

в) Українське поганське свято — це гра, яка не криє якихсь чарів, а простим наподоблюванням дії передає бажання, щоб так спонукати до виконання його.

Дещо з того ми вже й примінили, викриваючи в колядці під сталими прикметниками сонцебога. Але крім колядки у Свят - вечірній традиції є ще багато чого, щоб ствердити сонцекульт, при цьому ніяк не заперечуючи родового культу.

Можливо, що мало тут простудіювати етнографічні матеріяли і фолкльор, знати про різні світогляди, християнські догми й церковний устав, а треба було б самому взяти участь у святі, де ретельно допильновано традицію, щоб загледіти щось укрите від ока етнографа й найменше зрозуміле вже самому близькому учасникові, тільки збережене за традицією. На перший погляд це все незначне, але дуже важне: міміка, відповідний тон, певне наголошення, промовчання тощо.

Та спочатку скажім про всім нам відомі речі. До признак сонцекульту, крім величальної колядки належить зі Свят-вечірніх обрядів: викрешування "живого" вогню, що звичайно відбувалося лише при великих святах на почесть сонця; спалювання 12-ти полін (кожне поліно означало соняшну животворну силу на один із 12-ти місяців); обходження господарем тричі навколо хати за сонцем (це — мімічне показування, як сонце має йти, а тричі значить — на весну, на літо, на осінь); "страва" (під тим словом тут треба розуміти не звичайну собі їжу, а в давньому значенні: жертву богам чи поминкову) та ще й пісна — кутя, коровай чи калач. А це останнє усталена традиційна жертва Дажбогові: йому ніколи не присвячувано кровавої жертви,

тільки зерно, мед, коровай. І дуже вражає, коли хтось вихоплюється з припущенням, що їсти кутю — це ніби за атавістичним людожерством "їсти своїх дідів" — "родителів", бо ж то, мовляв, збіжжя — збірне слово від "бог", "нав", "дід", і в збіжжі, як твердять етнографічні матеріяли, живуть нявки, мавки та інші "душечки". Хоч іноді за старими уявленнями і можна з горіхом, горошиною, зерном, тощо проковтнути "душечку", —але це не з атавістичного людожерства. Тут рішуче протестуємо проти таких нісенітниць і дораджуємо охочим до пера докладно простудіювати світотворчі міти, давній світогляд і не підходити до прапредківської спадщини з натуралістичними поняттями[1]). "Збіжжя" — збірне від "боже", те, що сонцебог дав нам ізправіку.

Коровай в давнину та ще й донедавна по деяких волинських селах випікався з борошна дібраної пшениці (зі снопа "раю"), високий, округлий, "золотий, як лице Дажбога", зверху з "шишками" і прикрашувався гільцем (так, як на Великдень, так як і на весілля). І, напевно, тільки злидні примусили нашого селянина обходити свято лише купленим жидівським калачем, а то й тільки книшем. А книш — це поминковий житній хліб, що фігурував на тризнах і парастасах по померлих, і присутність якого на Свят-Вечорі стверджувала б родинний (не соняшний) культ.

Свято Коляди, як відомо, започатковувало цілий цикл річних свят, що зв'язані з порами року, з відповідною господарською роботою і присвячені то одному, то другому богові. Через переплетення з християнськими церковними обрядами тяжко вивести круг. Тільки деякі признаки вказували б, що за Колядою йде свято Перуна і Велеса чи Волоса, що припадає на той же зимовий цикл Новорічних свят і Водохрищ.

Але на Свят-Вечір і на черговий день — свято тільки Коляди і співати щедрівок не годиться, бо це для бога грому і для бога приплоду і врожаю (Перуна і Велеса).

Ще заздалегідь ми приготовляємось до стрічи Коляди: щоб і чисто було, щоб і гарно було, авже ж і багато. Не дурно ж "багата кутя" і — "як на Свят-Вечір, так і на той рік".

А коли вже настелили на долівці "дідуха" і застелили стіл сіном та обрусом, а то й килимом та й поставили кутю, та книш, та 12 страв, — не забули ми на почесне місце посеред стола посадити коровай. Навіть і досі дехто з наших жінок у Канаді пам'ятає добре, які саме "шишки" треба до нього виробляти (місяць, сонце і зорі)[2]) та як заквітчувати.

[1]) Щоправда, з мітами тяжко ознайомитись, бо їх здебільша ані не зібрано. А натуралістичний підхід, здається, став уже нашою "другою природою".

[2]) Місяць і зорі в Дажбожичевій "соняшній системі" мали також, як і сонце, велике значення для врожаю. Тому по них і передсказували.

— Таж гільцем, як на весілля, як барвінком на Великдень! Бо ж це однаково жертва "Дідові".

Та, либонь, ми знов похопились. Отже ми внесли "дідуха" — оберемок соломи, а з ним внесли до хати і "душечки" — "родителів", "бабів", "дідів" — всіх померлих, хто лише належить до роду. Підстелили сіна на покутті, якраз під божником, і тут, побожно з Святвечірнім привітанням господар вніс "Діда". Ніби того гостя тільки і чекали. (Тут треба добре пам'ятати й не змішувати, боронь Боже, "дідуха" з "Дідом", як це звичайно несумлінно роблять аматори, а то й порядні дослідники! А ще: "дідуха" можна вимовляти з малої літери, але "Діда" — заськи!).

Поставивши побожно сніп під божником, усі сідають за стіл, наперед обережно здмухнувши з лавки, що часом не придушити невидиму "душечку", яка могла б непомітно вилізти на лавку з "дідуха".

Після Свят-вечері залишаємо на столі ложки і "страву", щоб "діди" наїлися вдосталь. (Що "діди" з'їдять порядну кількість, можна буде помітити вранці. Але краще не придивлятись, бо ще й подумають, що ми скупі, і не прийдуть, коли будемо запрошувати знов, а це заповідало б злидні).

І лише вранці на Водохрищі виносимо і спалюємо "дідуха", щоб "душечки" легко повернулися до свого постійного місця осідку — до вирію. Раніше виганати з хати не пристало та й совісно: хіба мало страви? Таж напечено й наварено досить. А скупердяг у нас нема.

Але "Дідові" на покутті ми дали першу ложку куті з медом та ще й повну по вінця.

Повторюємо: тут "Дід" треба вимовляти з великої літери, побожно і стиха, щоб часом не почув хтось чужий, а не дай, Боже, хтось із церковників!

Таж це снопом увійшов найпочесніший гість, не якийсь вам "дід", а сам Коляда. І ми затаїли його імення, називаючи "Дідом". Інакше ж бо нам заборонили б вітати його.

А непривітаним Коляда не вийшов би на небо. І що тоді?...

А так і нам весело й безпечно на душі, і ніби Христосик ясніший і веселіший над золотим снопом, нашим "Дідом".

А хіба Коляда нам не Дід?

А хіба ми — не Дажбожичеві онуки?

Правда, під "Дідом" ми затаїли і Перуна, і Велеса, бо ж і вони належать до нашого "високого" роду, все ж Дажбог "старіший". І тут ми таки не позбулися ієрархічного порядку. Хай проф. В. Петров сховається!

Тож, родоньку, не барімось і заспіваймо на почесть величальну! —

"Застеляйте столи та все килимами! —
Радуйся!

Ой, радуйся, земле! —
Син Божий народився..."

ЛЮДМИЛА ІВЧЕНКО

Загублене ягня

Можливо, що Дебора так нічого б і не побачила, коли б мати не розсипала соли. Сіль була дорогоцінною річчю в родині бідного селянина, і мати старанно позбирала її і всипала назад у полив'яний горщик, прикритий ханочкою замість покришки.

Та на столі лишилось ще трохи соли, і Дебора старанно змела її собі у жменю і, затиснувши кулачок, побігла до хліва. Там, за загородкою ночували вівці, а перед нею, не підстілці з соломи, спало її ягня. Дебора наперед уже тішилась, як смачно буде воно злизувати сіль з її долоні. Але в хліві ягняти не було.

Дебора спочатку не стривожилась, бо ягня часом проскакувало за перегородку, до овець. Та коли Дебора, зіп'явшись навшпиньки, зазирнула до овець, ягняти не було й там. У Дебори від страху стислося серце, але вона не сміла плакати, бо мати знову почала б нарікати на батька, що подарував Деборі ягнятко і винен за всі клопоти, що вони мають з ним. Дебора тільки тихенько схлипнула й непомітно вислизнула на двір.

Добре, що вона хоч не почала роздягатись на ніч, бо навіть і крізь одежу вона відчула холод ночі і, стягнувши з голови накривало, загорнулась у нього. Ніч була якась навдивовижу ясна, і Дебора спочатку навіть подумала, чи не проїздить на перепис через Вифлеєм якийсь великий пан, перед повозом якого біжать гінці з смолоскипами. Але навколо було тихо. Люди, як видно, розійшлись по хатах, стайнях і стодолах, радіючи, що знайшли пристановище, — але на дворі було ясно, як удень. Дебора глянула вгору — і застигла на місці: щось дивне діялось у небі! Якась незвичайна зоря, сліпучо-біла й велика, повільно коливалась у повітрі над Вифлеємом. І якийсь дивний спів линув звідкілясь — і Дебора знову озирнулась, щоб побачити, хто ж це співає. Та знову нікого навкруги не було, а радісний, переможний спів долітав звідусіль — і від зорі, і від землі.

Спів був такий переможно - щасливий, що Дебора засміялась сама до себе й побігла до воріт. Підбігши до них, вона захотіла перевірити, чи й ця нова зоря буде переганятись з нею через ворота, як то робили інші зорі: коли Дебора була по цей бік воріт, і зорі бували по цей бік. Але варто було Деборі щодуху проскочити через ворота — і зорі були вже на вулиці.

Все ще сміючись, і скоса поглядаючи на зорю, Дебора пробігла у ворота й озирнулась. Ні, ця зоря не гналася за нею. Вона стояла, коливаючись, на одному місці, як здавалось Деборі, десь над заїзним двором старого Бен-Матат'я. Дебора забула навіть і про ягня, так їй захотілось піти подивитись на цю дивну зірку, що невідомо чого вирішила раптом спинитись над їх бідним Вифлеємом. Вона ще ніколи не була сама одна так пізно вночі на вулиці — але їй не було страшно. Ясний світ, і нерухома зоря, і спів, що літав навколо, як зграя радісних пташок — все це було таке рідне і миле і нестрашне, що Деборі здавалось, що вона в якійсь великій хаті, де дахом є зоряне небо, а зоря повисла, як світильник.

Та заїзний двір і дім Бен-Матат'я стояв темний і закритий, неначе люди хотіли замками і віконницями відгородитись від радости, що стелилася над землею. Тільки десь збоку, від стайні чулися якісь голоси і неначе плач. Дебора завернула за дім і підійшла до одкритих дверей стайні, де стояли навколюшках якісь люди. Придивившись, Дебора пізнала їх. То були пастухи, що стерегли овечок у горах. Тепер вони всі були чомусь тут, схиливши голови на груди. Дехто бив себе в груди кулаком, і з очей багатьох котились сльози.

— Чого ти плачеш, Бен-Нухиме? — спитала Дебора пастуха, що стояв найближче до неї.

— Від радости плачу — сказав він — Від радости і вдяки, що дозволив мені Господь мій і Бог мій побачити це чудо.

— Яке чудо? — спитала жваво Дебора, загоряючись цікавістю. — Цю зорю? Я так і думала, що це чудо. Чого вона спинилась тут? Чому вона така ясна?

— Не зоря чудо, а те мале Дитятко, що народилось цієї ночі, тут, у яслах — відповів Бен-Нухим, але Дебора не хотіла цьому повірити. Діти родились завжди, і ніякого чуда тут не було. У них також недавно народилась дитинка, малий Деборин братчик — але ніяка зоря над хатою не стояла, і пастухи не бігли з гір до їхнього двору.

— Що ж такого, що дитинка? — відповіла вона Бен-Нухимові — дітей і так багато. А ти подивись на цю зорю — чи ти коли бачив таку? Оце — справжнє чудо, якого ще ніхто не бачив. . .

— Але зоря тут тільки тому, що Дитинка лежить тут у яслах. Наш Спаситель народився нам цієї ночі — і тому янголи прийшли сказати нам, щоб ми раділи, як і вони. . .

— Янголи? — зраділа Дебора. Я ще ніколи не бачила янголів! — і вона швиденько просунулась у двері стайні.

Але ніяких янголів там не було. Тільки в низеньких яслах лежало Дитятко. Воли перехилились через загороду, щоб дихати теплом на сіно, в якому Воно лежало, а коло самих яселець скрутилося мале біле ягня — ніби гріючи їх своїм тілом.

— Та це ж моє ягнятко — скрикнула Дебора, одразу згадавши, чому і як вона опини-

лась тут у цю ніч. Ах ти, погане! Ти чому втекло з хати?!

Вона піднесла руку, щоб легенько вдарити ягнятко, коли це Мати на її голос одвернулась від Дитинки і глянула на Дебору. Дебора почула, що якесь тепло розлилось їй по тілу від цього погляду, так ніби її рідна мати ласкаво глянула на неї. І їй стало ясно, що ягнятко зробило вірно, що саме тут, у стаєнці, йому місце, що воно виконує якесь призначення тим, що прийшло сюди і гріє ясла з Дитиною.

— Ну, то нехай воно і лежить тут — сказала Дебора Матері. Тільки завтра відішли його назад, щоб хтось не забрав його собі.

Сказала, і відчула, що це були зайві слова, що щось не так вона сказала, що якось не так вона думає, як треба думати отут, перед цією Матір'ю і Дитиною.

Деборі стало соромно, і вона, скрутившись на одній нозі, швиденько вибігла з стайні і побігла щодуху додому.

Дома мати вже стелила спати і зустріла Дебору непривітно і з докором:

— Що це ти вигадала бігати ночами? Я виходила гукати тебе — а тебе й близько не було. Мусів батько іти тебе шукати. . .

— О, на дворі твориться чудо — сказала радісно Дебора. Ось гляньте, яка там ніч, і яка зоря висить над стайнею Бен-Матат'я, бо там родилася Дитина.

— Говориш, як не при собі, — пробурмотіла мати. Нема чого мені іншого робити як тільки дивитися на зорі! Мені он треба дров накласти в пічку, щоб висохли на завтра, а батько десь бігає, тебе шукає. . А ти про якісь там зорі.

Мати сердито кинула Дебору на її місце на лавці і накрила ковдрою. — Спи вже ради Бога, і нехай я маю хоч трохи спокою!

Але Дебора не могла спати. Вона дивилась на шілинки у вікні, куди просвічувало світло від зорі, думала про Дитинку і про своє ягня, яке гріє Її, і радісна усмішка щастя потиху розливалась на її обличчі.

А за вікном земля і небо греміли радісним славнем перемоги.

Дорогі співробітниці і співробітники "Жіночого Світу"!

Вітаємо Вас сердечно з величним Празником

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та бажаємо Вам щиро

РАДІСНИХ СВЯТ І ВСЬОГО ДОБРА З НОВИМ РОКОМ

Христос Раждається!

Редакція "Жіночого Світу"

ВАСИЛИНА ВЕРГУН-МОДРИЦЬКА

ЩОРОКУ, ЯК ТІЛЬКИ СНІГ УПАДЕ

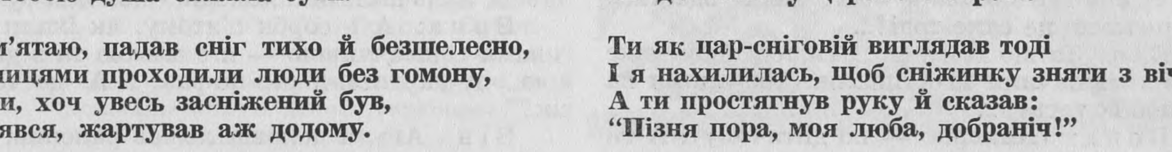
Зима. Різдвяні свята наближались.
Як їх провести? Важко збагнути —
Хотілось їхати додому
І з тобою душа бажала бути.

Пам'ятаю, падав сніг тихо й безшелесно,
Вулицями проходили люди без гомону,
А ти, хоч увесь засніжений був,
Сміявся, жартував аж додому.

Як ми станули на порозі брами
І світло освітило твої скроні,
То на твоїм лиці сніжинки блестіли,
Як діяманти у царській короні.

Ти як цар-сніговій виглядав тоді
І я нахилилась, щоб сніжинку зняти з віч,
А ти простягнув руку й сказав:
"Пізня пора, моя люба, добраніч!"

І щороку, як тільки сніг паде,
Як наближаються Різдвяні Свята,
Тоді ти, коханий, пригадуєшся мені...
І та сніжинка з чола незнята.

ЛЕСЯ ХРАПЛИВА

ПІД ЯЛИНКОЮ

Пізній вечір після Святої Вечері. В кутку ялинка. Він жде, недбало переглядаючи газету. Вона змітає кришки зі стола, що так і залишається накритий, з горіючою свічкою посередині.

Він: Ти скоро вже покінчиш?

Вона: Ось бачиш, я зараз... Я справді вже зараз...

Він: Може б так раз уже було те зараз?

Вона: (Вішає мітелку на стіні). Бачиш, що вже! (Присідається біля нього на канапі). Бачиш, а ти казав...

Він: (Примирливо). Я взагалі нічого не казав. Тільки ж ви, жінки, такі завжди метушливі. А сьогодні хочеться мати хоч хвилинку спокою. Винятково сьогодні... Сісти отак під ялинкою, забути все щоденне, полинути думками в минуле...

Вона: Ну й будемо це мати! Я вже позаховувала всі рештки з вечері у ледівничку, Ромка виправила колядувати з пластунами, Івасик та Петрусь при телевізорі у третій кімнаті, отже буде спокій.

Він: Знаєш, я чомусь особливо часто думав про цю хвилину в останні часи. В бюрі, в підземці дорогою...

Вона: Я, мушу признатися, також. Раз трохи не вкинула через те цілої консерви до спалювача. Знаєш, це якось так, ніби в Лепкого "Під ялинкою"...

Він: Дослівний наголовок книжки: "Під ялинку". Така, пригадуєш була синенька книжечка...

Вона: А ми читали її разом, коли, тямиш, твої батьки приїхали були до моїх на Різдво і на третій день так завіяло снігами, що ви цілий тиждень просиділи в нас...

Він: І ми тоді читали її, сидячи на килимику перед грубкою.

Вона: (Замріяно). Читали... Тямиш, як тоді тріскотіли поліна у печі? Мені здається тепер: може це саме тоді?...

Він: Та що там тоді?! Ти тоді було таке мале з мишачими хвостиками, створеними на те, щоб їх тягати...

Вона: (Химерно — по дитячому). А ти з того й користав! Великий мені гімназист: з третьої кляси!

Він: Вибач — з четвертої! Це ж було вже після того, як тету Марту арештували. Мусів отже бути вже тридцять третій...

Вона: Ну так, бо через — пожди... двa-три... через чотири роки ви вже вперше не приїхали до нас. Ох, що тоді зі мною діялося, коли я в сам Святий Вечір дізналася, що тебе викинули з гімназії, саме перед матурою...

Він: І до сьогодні тверджу, що несправедливо; хотів директорина приподобатися інспекторові! Один дурний револьвер під лавкою — і вже викидати!

Вона: А я плакала весь час, аж мама боялася, чи я не хвора та не дозволила мені їсти тортів через усі свята!

Він: Оце й було, мабуть, найболючіше!

Вона: Тебе вже ніщо не переробить! Але пригадуєш — рік пізніше, як ми сиділи ввесь Святий Вечір при радіоапараті та слухали станції Хуст... І ти пошепки сказав мені, що теж збираєшся туди...

Він: А потім, тямиш — у сороковому, коли я, в дорозі за Буг, зайшов до вас попрощатися — на сам Святий Вечір...

Вона: А то було саме день після того, як большевики знаціоналізували нам хату. Все манаття було поскидане впереверть у якійсь комірчині... А татко вже мусів тоді ховатися по сусідніх селах...

Він: А в сорок першому, у Кракові, коли ми вперше святкували на чужині — та повінчані.

Вона: І тоді ми були такі самітні... Моя мама осталася дома, твої на Сибірі...

Він: А в сорок другому — коли на Різдво їли саму пшоняну кашу, а вікна замерзли були аж до верху!

Вона: А ти несподівано напросив собі до хати тієї політики, що то мені було клопоту! А коли прийшли ґестапівці, то вже просто думала, що згину!

Він: Ну й нічого не найшли! А знаєш чому? Бо була проворна господиня, що вміла так заховати "бібулу" — що й сам Гімлер не догадався б! Ось що!

Вона: А в сорок третьому то я простояла весь Святий Вечір з Ромчиком на руках у передсінку тюрми на Лонцького. І таки мене не пустили до тебе!

Він: А в сорок четвертому стягає мене "уша" досвітком на Різдво з причі в Дембіці: "Вставай, чоловіче, дружина до тебе приїхала!" А пальчики такі холодні - холодні були...

Вона: А в сорок п'ятому, як їхали вагонами Словаччиною — я з мамою та з дитиною... А партизани раз-по-раз: "А де чоловік?"

Він: Ага, а чоловік лежав ранений, без пам'яті, у добрих людей — недалечко таки!

Вона: А в сорок сьомому, як ти ввійшов до бараку в таборі на сам Святий Вечір, просто з Ріміні... І ніхто тебе не пізнав, крім мене!

Він: А Ромчик зголосив бабусі, що "якийсь пан-тато прийшов і цілує маму"!

Вона: А в п'ятдесятому, то були вже тут, у Ню Йорку, тільки на сьомій вулиці. Що то я набігалася тоді за машинкою до мелення маку! Так мало ще знала тоді, як тут влаштувати життя...

Він: А нарік вже Івасик репетував у візочку...

Вона: А через три роки вже обидва з Петрусем трохи ялинки не перевернули! Щастя, що свічки були не правдиві, а електричні!

Він: За останні роки життя нарешті внормувалося: працюєш і знаєш, що заробленого ніхто тобі не знаціоналізує, не прожене тебе світами. Просто відчуваєш, як послідовно та з успіхом будуєш дітям майбутнє: у спокої, в добробуті...

Вона: Так, у спокої... Нарешті, за все, що довелося нам перетерпіти...

Крик за дверима. Вбігають діти. Менший Петрусь гонить старшого Івася, що вимахує шаблею, зробленою на лад козацької.

Петрусь: (З плачем). Тату, тату, він мені заблав саблю!

Івась: Бо це моя! А Петрусь смаркач і таких на Січ не пускали!

Петрусь: Я хоцу саблю!

Вона: (Лагідно). Візьми собі Петрусю, дитинко, якусь забавочку... Навіщо тобі шабля?

Петрусь: (Обтирає кулачками сльози). Бо я хоцу бити больсики... больсикивів!

Він: Не плач, тут нема большевиків!

Петрусь: (Потягає носиком). То я поїду в Україну і там поб'ю больсивиків!

Він: А вони тебе не поб'ють?

Петрусь: Я їх більсе поб'ю, тільки скази Івасеві, сцоб дав мені саблю! (Плаче).

Починається погоня довкола стола. Кілька крісел падуть жертвою, а Вона з трудом рятує стіл, та що на ньому. Вкінці хлопці вибігають.

Він: Ну — маєш спокій!

Вона: Бо про що ж ти розказуєш дітям до сну, коли я на праці?

Він: А ти про що розказуєш удень.

Вона: І вони будуть знов так цілий вік борсатися з життям, як ми?

Він: А хіба ж це вже так зле?...

Мовчанка. Вони пригортаються одне до одного, вдивляючись у полум'я свічки.

МАРІЯ ТОМАШІВСЬКА

ЖІНКА ГОТУЄТЬСЯ РЯТУВАТИ СВІТ ВІД ЗАГИБЕЛІ

(Думки з конґресу Світового Союзу Католицьких Жіночих Організацій)

"Спутнік" ч. 1, "Спутнік ч. 2"... "Совєти готують у найближчому часі ракету на місяць"... голосять радієві передачі. А вчені західнього світу невпинно працюють, щоб додержати кроку східнім суперникам, або може їх і перегнати. Але найкращі осяги модерної техніки не дають людству бажаного щастя! Навпаки — воно втратило рівновагу й живе в безнастанному страху. Бо хоч можемо примінити атомову енерґію до світової господарки та знаємо далекосяглі ракети, хоч медичні науки винаходять щораз нові ліки, щоб продовжити людське життя, то в наслідок занепаду віри та моралі людство терпить, як ніколи до тепер.

І ось Христовий Намісник, Папа Пій XII звернувся особисто до сімсот делеґаток, що прибули на з'їзд СОКАЖО, а за їх посередництвом до кожної з тридцять шість мільйонів католицьких жінок у світі:

— Tua res agitur! Рятуй світ, як апостолка правди, любови й активної праці у людській спільноті! (Це була незабутня спеціяльна авдієнція у Кастель Ґандольфо).

А в день відкриття нарад конґресу монсіньоре Паван, професор суспільних наук у римському Атенеумі, підніс у своїй привітальній промові вартість жіночої готовости і сказав:

— "Вашим завданням, жінки, знайти синтезу католицького життєвого світогляду з характеристичними позитивними елементами нашої цивілізації. Хай ця синтеза кермує і оживляє від сьогодні вашу працю в кожному середовищі! Покажіть, що власне у Христі жінки всіх континентів знайшли безграничні можливості розвинути власну індивідуальність, щоб промінювала в усі верстви модерного світу!"

Хочу ще задержатись на доповіді д-р Кармелі Россі, президентки Жіночої Католицької Акції в Італії. "Коли на шляху власного удосконалювання жінка простудіює свій характер з притаманними, Богом даними їй можливостями, то вона зуміє добровільно й чесно включитися в працю для добра загалу", — казала п. Россі. Вклад, що його жінка може внести в громадську працю, назвала вона материнством, але застереглась, що не виключно в біологічному розумінні. Навпаки, на її думку — це творча сила та оборона життя в усіх його матеріяльних, духових, природних і надприродних проявах!

— Працю в родинному колі християнська жінка може поширити й на ширше довкілля. Тоді роля і вплив жінки, що вже зо своєї природи дуже сприємлива для духових вартостей, скріпиться у світі. Вона швидше ніж мужчина поможе так родині, як і спільноті відзискати рівновагу духа. Отже обов'язком модерної жінки - християнки, заміжньої чи дівчини, цікавитись, як член громадянства, всіми життєвими проблемами сьогоднішньої доби і поглиблювати своє загальне та фахове знання для тієї цілі. Тоді мусить прислуговувати жінці повна рівноправність у законодавстві, в суспільній та політичній ділянках, а її праця відповідатиме її силам та замилуванню і буде хосенна для загалу.

Зміст цих трьох промов дав так мовити б — напрямні для дальших доповідей, конференцій та дискусій. Взяли в них участь досвідчені робітниці на суспільному, громадському та політичному полі, з титулами й без них, як теж готові до праці новички з Европи, Америки, Австралії, Азії та Африки. Приявність багатьох кардиналів, архиєпископів, єпископів та інших визначних гостей з церковних, наукових та політичних кругів підкреслювали значення асамблеї.

Багато внутрішньої радости та оптимізму дали ці дні спільних жіночих нарад та зустрічів у Римі. А найважливішим був обмін думок та досвіду, як треба жінці-християнці працювати в ім'я Христа для добра своєї нації та всього людства.

ПРОМОВА КАТЕРИНИ КРАВС ПО ІТАЛІЙСЬКОМУ РАДІО

Катерина Кравс

Як уже було згадано в "Ж. С.", п. Катерина Кравс, голова Всеканадійської ЛУКЖ, була делеґаткою на Конґресі Світового Союзу Католицьких Жіночих Організацій у Римі. Під час свого побуту в Римі, п. Кравс виголосила промову по італійському радіо, що її подаємо нижче в скороченні. — **Ред.**

Я радо прийняла запрошення керівників відділу чужомовного радіомовлення італійського державного радія, щоб звітувати тією дорогою перед українським народом у батьківщині і на еміґрації про працю Ліґи Українських Католицьких Жінок Канади та її участь у світовому конґресі Католицьких Жіночих Організацій, що відбувся в Римі в днях від 29 вересня до 4 жовтня мин. року. Вельмишановні радіослухачі вже безперечно обзнайомлені з загальними діями цього конґресу, тому можу спокійно приступити до з'ясування нашої участи в ньому. Найперше дещо про нашу Ліґу взагалі.

Ліґа, що її очолюю, начислює 151 відділів з 4 тисячі дійсних членок. Це вислід 14 літ організаційної праці, коли українські католицькі Сестрицтва, що діяли на терені Канади від самих початків українського поселення на цій землі, скоординували працю під проводом однієї централі, яку названо: "Ліґа Українських Католицьких Жінок Канади". Сестрицтва та інші католицькі жіночі організації стали відділами ЛУКЖК. Це був дальший крок українського католицького жіноцтва на шляху до всенаціонального координування праці української католицької жінки в світі взагалі. Від 1952 року ЛУКЖК стала членом Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), що стало дальшим етапом на шляху до вступлення на всенародню та світову арену. В серпні 1957 року, по довших переговорах, ЛУКЖК була прийнята як повноправний член Світового Союзу Католицьких Жіночих Організацій, з запрошенням до участи в конґресі і його нарадах, з правом звітування, дискусії та голосу в засіданнях головної Ради. Незважаючи на короткий реченець для підготовки до конґресу, ЛУКЖК підготовила відповідні засоби й матеріяли та делеґацію на конґрес.

Ми прийшли на конґрес не з порожніми руками. Ми мали повне право засідати разом з ними і посеред них та глядіти їм прямо в очі і забирати голос у дискусіях про проблеми світового значення і ваги.

ЛУКЖК має за собою вже майже 60 літ плідної праці, коли глядіти на нашу Ліґу через її складові частини. Ми вийшли від праці над плеканням релігійної духовости та культури української молоді в часах нашої піонерської праці в Канаді: церква, дитячий садок, школа, курси тощо. Це була довга мозольна праця, праця над вихованням нового покоління в нових умовинах життя. Перша, а головно друга світова війна та приплив нової політичної еміґрації поставили перед українським католицьким жіноцтвом нові завдання: боротьба з комуністичною розкладовою інфільтрацією, харитативна діяльність і допомога та моральна піддержка для тисячів скитальців та їх приміщення на нових теренах поселення. Так постав при ЛУКЖК Іміґраційний Комітет, що працює по сьогодні. Українське жіноцтво пристарало для нього відповідні фінансові засоби праці, збираючи на цю ціль поважні грошеві суми. Рівнож на потреби української спільноти в Канаді було пороблено замітні вклади, що мали такі широкі рамки, як: церкви, школи, академії, санаторії тощо. Це була допомога моральна, організаційна та матеріяльна. Крім того ЛУКЖК взяла активну участь у плеканні християнської та католицької духовости, зокрема в житті індивідуальному, сімейному та суспільному, в рамках Католицької Акції та в працях Комітету Українців Канади взагалі. ЛУКЖК зокрема наголошує християнські засади в праці української людини на всіх ділянках та бореться з усіми деструктивними проявами, звідкіля вони не походили б. Тому також вона цікавиться відбороною християнського світу перед наступом комуністичного безбожництва у світі взагалі та в Україні зокрема, домагаючися привернення гідности людини та її свобідного розвитку, головно в духовому відношенні. Тому вона не байдужа до явищ і матеріяльного винищування народніх спільнот та явищ народовбивства й голоду, включаючися до світового протесту під час римського конґресу.

Це тільки деякі аспекти нашої праці, в поступі виконання наших організаційних цілей: релігійно - морального виховання своїх членок, закріплення та збагачення культурних надбань української спільноти в Канаді, плянове виховання молодого покоління на морально - здорових і національно - свідомих о-

диниць. Тризуб і хрест нашої організаційної відзнаки — символізують наші релігійні та національні ідеали, що їх здійснюємо в обставинах і засобами країни нашого поселення. І наша праця вінчається тривалими успіхами в усіх ділянках нашої активности. Символом її нехай буде факт оснування української церковної провінції в Канаді з митрополитом вінніпезьким і всієї Канади в проводі, факт найновішої і цьогорічної дати, що мав своє позитивне сприйняття в католицькому світі взагалі. Ми стали цими повноправними господарями на широкій канадійській землі, що сприйняла канадійська і світова опінія з вдоволенням та симпатією. І ми свідомі нашого вкладу в створення тієї нової дійсности. І приявність нашого Митрополита Кир Максима Германюка в цих днях у Римі та його виступ на світовому форумі конґресу світського апостоляту, в якому взяло участь багато учасниць нашого конґресу, була наглядним підкресленням нашої праці та її світового вселенського значення.

З таким активом у нашу користь ми виступали на конґресі в Римі. Нашу появу прийняла загальна асамблея рясними оплесками, прихильности та поцілунком сестринного привіту. І ми промовляли до представниць континентів та народів; вступаючи до цього Світового Союзу ми внесли щось ориґінального: ми є першою організацією жінок католичок східнього обряду, що була прийнята до цього Союзу, наймолодшою сестрою католицького світового жіноцтва, та з цим досвідчили питомої такому фактові прихильности, зацікавлення та любови. Тому так легко і природно ми могли нав'язати багато особистих контактів, інформувати заінтересованих та знаходити увагу і зрозуміння для наших специфічних проблем. Ми могли роздати багато різномовної літератури про нас та український нарід і його терпіння. Наші внески в дискусіях сприймали делеґатки прихильно, поважно і з симпатією; також у приватних розмовах і стрічах ми знайшли велике зацікавлення. Коротко: конґрес приніс і в майбутньому принесе для української католицької жінки сподівані великі користі та стане новим поштовхом до нових зусиль у нашій праці. Ми не самі, з нами цілий світ; наші цілі не еґоїстичні чи тільки вузького інтересу, ми працюємо над великою світовою справою всього людства. Нехай буде нам також вільно тією дорогою зложити нашу подяку всім тим, які причинилися, що ЛУКЖК є сьогодні світовою організацією: Ієрархії, духовенству та передовсім тим нашим попередницям, членкам та проводові організацій, що ввійшли до ЛУКЖК та внесли до неї свій вклад заслуг, досвіду і праці, що уможливили нам сьогодні виступити на світовому форумі.

Свою промову закінчила п. Катерина Кравс привітанням для сестер українок і українського народу в Україні.

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ:
ПРИЙШОВ ДНЕС ІЗ НЕБЕС,
ЩОБ СПАСТИ ЛЮД СВІЙ ВЕСЬ
І УТІШИВ ВСЯ.

В ВИФЛЕЄМІ НАРОДИВСЯ;
МЕСІЯ, ХРИСТОС НАШ
І ПАН НАШ ДЛЯ ВСІХ НАС
НАМ НАРОДИВСЯ.

ОЗНАЙМИВ ЦЕ АНГЕЛ БОЖИЙ:
НАПЕРЕД ПАСТИРЯМ,
А ВЧОРА ЗВІЗДАРЯМ
І ЗЕМНИМ ЗВІРЯМ.

ДІВА СИНА ПОРОДИЛА,
ЗІРКА СТАЛА, ДЕ ХРИСТА
НЕВІСТА ПРЕЧИСТА
СИНА ЗРОДИЛА.

А ТРИ ЦАРІ ЙДУТЬ З ДАРАМИ
ДО ВИФЛЕЄМ - МІСТА,
ДЕ ДІВА ПРЕЧИСТА СИНА ПОВИЛА.
СИНА ПОВИЛА.

"СЛАВА БОГУ!" ЗАСПІВАЙМО,
ЧЕСТЬ СИНУ БОЖОМУ
І ПАНУ НАШОМУ
ПОКЛІН ВІДДАЙМО.

ЯК СЕРНЯТКО ЧЕРВОНИЙ НОСИК СВЯТКУВАЛО СВЯТИЙ ВЕЧІР

Густо падав сніг. Прикривав все срібло — тканим килимом — тихий край, горбки й долину. А на церковній вежі та стріхах хаток лежав так грубо, що — здавалося, село потонуло в ньому.

В той час маленька гніденька з білими цятками на спині Серна — Червоний Носик, лежала собі спокійно під ялинкою і спала.

Гіллячки ялинки були густі й присипані пухким білявим снігом, неначе пір'ям, та й навколо ялинки грубим муром високо-високо лежало багато сніжинок.

— Спить сернятко — шепотіли вони — притуліться блище, щоб йому було тепло.

Тому то Серна — Червоний Носик навіть не знала, що робиться на світі. Не зна-

ла, що сьогодні люди радіють і веселяться.

В селі ж недалеко ліса, де під ялинкою спав Червоний Носик, дзвони дзвонили й голосили світові, що це Велика Ніч. Ніч, в яку давно, давно, багато літ тому народився Ісусик.

Скрипіли санчата, співали колядники, ходячи зі звіздою від хати до хати, гавкали собаки.

А з вікон зоріла радість та веселість.

* * *

Серна Червоний Носик збудилася аж тоді, як її животик відчув голод. Давно це вже, як вона востаннє снідала.

Вона обережно випростувалася, щоб не завалити сніговий мур своєї хатки і вилізла на двір шукати поживу.

Важко ступалося вогким снігом. Лапки глибоко залазили в сніг, а витягнути їх просто не було сили.

На дворі ж було так холодно, і вона була така голодна, що її дрібненькі й тоненькі ніжки тремтіли та заламлювалися.

А навколо, куди оком не глянеш, сніг — білий сніг та зелені ялинки.

І тут Сернятко — Червоний Носик зробило щось, чого воно інакше ніколи не зробило б. Але воно було голодне і тремтіло від холоду...

Воно пустилося бігти до села. Просто через поле. Щохвилини ціле западало глибоко в сніг, ударялося об замерзлі грудки землі, і врешті так втомилося, що ще далеко перед першою хаткою знесилено впало на землю.

І хто знає чи не замерзло б, як би не Галя та Микола. Вони щойно вийшли з хати. Галя несла кутю для бабусі, а Микола велику ліхтарню, щоб легше йшлося.

Микола перший побачив Сернятко.

— Серна — крикнув він — замерзла!

Галя скоренько положила кошик на сніг, скинула плетену хустку й прикрила нею бідне сернятко.

— А може нам її додому забрати? — сказала вона.

— Добре! — і Микола, довго не думаючи, взяв Червоний Носик на руки.

Вдома Сернятко нагодували й положили в найтемніший куток кімнати. Але так, щоб Червоний Носик бачив ялинку і свічечки і чув як коляди співають.

Це була для Сернятка Червоний Носик чи не найкраща Різдвяна Ніч!

* * *

Щож сталося зі Сернятком опісля?

Привикло до Галі та Миколи, полюбило їх і всюди ходило за ними. Спало в стайні коло кози.

А коли прийшла весна, попрощалося зі всіми і пішло назад у лісове царство.

Леся Бризгун-Шанта

ЛЕСЯ ХРАПЛИВА

ЗІРКА

ЯК ІСУСИК НАРОДИВСЯ
У ПОДІЛЬСЬКІЙ БІЛІЙ ХАТІ,
ГРАЛИ ЗОРІ У ПРОСТОРІ
І СПІВАЛИ ЯНГОЛЯТА.

ЯНГОЛЯТКО СРІБНОКРИЛЕ
У ПОДОЛОК ВЗЯЛО ЗОРІ
І НА ЗЕМЛЮ ПОЛЕТІЛО
ЧЕРЕЗ ПРОСТОРИ ПРОЗОРІ.

НАДЛЕТІЛА ХМАРКА БІЛА,
ЯНГОЛЯТКО ЗАЧЕПИЛА,
ЯСНІ ЗОРІ ПОКОТИЛИСЬ,
ПОКОТИЛИСЬ І ДЗВЕНІЛИ.

ЗАБРИНІЛИ СЛЬОЗИ-РОСИ
В ОЧЕНЯТАХ ЯНГОЛЯТИ,
ЩО ЗІРКИ ПРОПАЛИ, Й ДОСІ
ЇХ НЕ МОЖЕ ПОЗБИРАТИ.

* * *

А СЬОГОДНІ В НАС ЯЛИНКА
І УСМІХНЕНА МАТУСЯ:
Я ЧЕМНЕНЬКА, ВЕСЕЛЕНЬКА,
З СЕСТРИЧКАМИ НЕ СВАРЮСЯ.

ГАРНО ВРАНЦІ ПОМОЛИЛАСЬ,
ПОМАГАЮ ВСІМ, ЯК ТРЕБА.
А ТО ПЕВНО ЗАКОТИЛАСЬ
В МОЄ СЕРЦЕ — ЗІРКА З НЕБА!

Любим дітям, читачам Дитячого Світу, сердечні побажання

з нагоди Величного Празника Різдва Христового —

найрадісніших Свят і багато щастя та здоров'я в Новому Році від

Редакторки

Tested Recipes for Ukrainian Christmas Eve Supper

by Mrs. MARIA HAWRYLUK*)

1. **KUTIA**

1 cup cleaned and chafed wheat
Wash with water several times and drain
Pour enough water to cover it and leave overnight;
In the morning, drain water and wash again;
Add four or more cups water to wheat and let simmer for two or more hours, stirring constantly to prevent sticking and burning, then put this in a double boiler to keep warm.

Method: 1 cup poppy seeds
add hot water and drain carefully;
do this several times;
Then, grind the washed poppy seeds in a meat chopper, using fine blade;
To this add 2 cups white sugar
6 large tablespoons honey
Add to cooked wheat and mix well;
If mixture is too thick, add more boiling water; mix well and serve.

2. **STUFFED JACK FISH**

4 pounds jackfish
Filling to be mixed well, consisting of:
1 small onion
1½ teaspoons salt
¼ teaspoons ground pepper
1½ cups cold water
1 teaspoon shredded fresh parsley.

Method: clean jackfish; cut off the head; carefully skin fish, using sharp knife; remove the bones; grind the fish-meat in a chopper; to this ground fish add above ingredients and mix well; Stuff the skin of the jackfish with above filling; sew up the sides of the fish;
Pour about 1 quart or more of water to cover fish; to this add one teaspoon salt, one bay leaf, several pepper seeds, one small sliced carrot; one small chopped onion; one chopped clove of garlic. Let this simmer two hours.
When ready, carefully remove the cooked jackfish on to a deep dish. To 2 cups of the boiled fish-broth, add one package of gelatine, stir carefully; pour over jackfish and place in frig to jell. This should be prepared one day before it is served.

3. **JELLIED WHITE OR TULABY FISH**

2 pounds fish; clean and cut into pieces 3 inches thick;
Sprinkle with salt and leave overnight

Method: In the morning, rinse well with clean water; drain; Place in a deep pot;
Add 3 cups cold water;
1 teaspoonful salt; 1 sliced carrot;
1 chopped fresh parsley; 1 bay leaf;
Let this simmer for two hours; when ready, remove fish to a deep dish; add one package of gelatine to 2 cups of the boiled fish-broth; pour over the fish; set in frig to jell. This to be prepared one day ahead.

4. **BORSCH z "WUSHKAMY"**

Part 1 — 1 cup lima beans
5 cups cold water
1 teaspoon salt.

Rinse beans and drain; add the 5 cups of cold water and 1 teaspoon salt; boil this until beans are quite soft.

Part 2 — 3 cups shredded beets
½ cup shredded carrots
1 cup shredded fresh cabbage
¼ cup shredded fresh parsley
4 quarts water
5 tablespoons lemon juice
½ teaspoon ground pepper
½ pound fresh mushrooms
1½ tablespoons salt

Method: Cook all this for one hour; then, add to this the pre-cooked beans, ½ cup chopped onion that has been fried and browned on oil. Stir this into the vegetable mixture; makes 6 quarts of Borsch.

Part 3 — "Wushka" for Borsch
Make dough as for "perishky"
¼ pound mushrooms; boil in water with ½ teaspoon salt;
Chop cooked mushrooms very fine;
Add to this 1 teaspoon oil
pinch of pepper
1 teaspoon finely chopped onion
Mix all this well; add salt to taste.

Roll out dough very thin; cut into one inch spuares; to each spuare add a little mushroom filling; pinch together one set of opposite corners and then the sides to form a triangle; Drop the finished "wushka" into boiling salted water; drain water; serve with borsch.

5. **HOLUPTSI — with buckwheat**

3 pounds head of fresh cabbage
2 cups buckwheat
1½ teaspoons salt
¼ teaspoon ground pepper
1 teaspoon fresh shredded parsley
¼ cup chopped onions fried in oil

Cabbage: First cut out core of cabbage; place in deep bowl; over this pour enough boiling water with ¼ cup vinegar to cover the whole cabbage. Carefully separate the leaves of the cabbage head; keep for 30 minutes in water and vinegar solution until the leaves soften.

Buckwheat: clean, then wash buckwheat with boiling water; drain; add the 3 cups boiling

*) On the request of our many readers we are reprinting last year's Christmas recipes in this issue. — **Ed.**

water and the above ingredients; let this boil, stirring often, until partially cooked. Line baking pan with a large piece of aluminum foil to use later as a cover.
Now fill ½ cabbage leaf with 1 spoonful of the partially cooked buckwheat mixture; roll leaf; repeat this until buckwheat is all used.

Over the pot or baking dish filled with the holuptsi, pour 1 large tablespoon oil
1 cup water
½ teaspoon salt
1 tablespoon lemon juice

Fold foil paper over the top of the holuptsi.
Bake in oven 250 degrees F. for one hour
Turn down heat to 200 degrees and bake another hour or until the cabbage leaves are soft.

6. **HOLUPTSI — with rice**
Prepare the same as with buckwheat; but in place of lemon juice, use one can of tomato soup or tomate juice and one cup water.

7. **PERISHKY**
Dough: 4 cups flour
1 cup of boiled and mashed potatoes
1 teaspoon salt
1½ cups lukewarm water or little more
1 beaten egg
Mix dough. This should be enough for three varieties;

Cabbage filling
2 cups boiled sour kraut
squeeze sour kraut until water is drained
¼ cup chopped onions fried in oil
¼ teaspoon ground pepper
and salt to taste, mix well.

Method — Roll dough to thickness thinner than for pie; cut out round forms — could use glass tumbler;
Place one spoonful prepared cabbage in centre of round form and pinch sides.
Fill pot half full with water
Add one teaspoon salt
Bring water and salt to a boil
Drop several perishky into the boiling water
Stir carefully
Boil for 5 to 6 minutes until perishky come to top of pot
When ready, pour cold water over this and remove cooked perishky from pot with a strainer into dish
Pour over the cooked perishky a few spoonfuls of chopped onions fried in oil
Serve hot.

8. **PRUNE FILLING**
1 pound dried prunes
1 cup sugar
1 teaspoon lemon juice
4 cups water.

Boil this until prunes are soft;
Drain prune juice (very good drink before breakfast)
Cut the prunes in half and use this filling in the same way as the cabbage.

9. **POPPY SEED FILLING**
1 cup ground poppy seeds
1 cup sugar or less
½ teaspoonful lemon juice

Mix well and use this filling the same way as the first.

10. **MUSHROOMS**
1 pound mushrooms
1 teaspoon salt and pinch of ground pepper
1 quart water
1 clove chopped garlic
1 large chopped onion
1 bay leaf

Boil this one hour; add 2 large tablespoonfuls cooking oil; boil another ten or fiften minutes; To thicken this: add a little cold water to two teaspoons of cornstarch; mix well and pour to mushroom mixture; boil this another few minutes; serve hot.

11. **DRY FRUIT COMPOTE**
½ cup dried prunes
½ cup dried apples
½ cup dried raisins
½ cup dried peaches, apricots or pears
1½ cups sugar
1 tablespoon lemon juice
1½ quarts cold water

Wash fruit, drain; Add the above ingredients to the fruit; boil for one hour; cool; serve with pampushky.

12. **PAMPUSHKY**
1½ cups milk
¼ cup butter
1 teaspoon salt
6 egg yolks
3 pieces fresh Fleishman's yeast
5 cups flour
½ cup sugar
¼ teaspoon nutmeg
1 teaspoon lemon rind

First, dissolve yeast in ½ cup of the milk.
Method: Blend butter and sugar
Add the beaten egg yolks
Add the milk and yeast mixture
Add flour, lemon rind, salt and nutmeg and remaining cup of milk
Mix this well
Place this in warm spot to rise.
When this rises, knead the dough and set in warm spot and wait until dough rises, again.
Roll out the dough to ½ inch thickness.
Cut out with small wine glass.
Let these rise, again.
In the meantime, heat up 4 cups Safflo or cooking oil.
Drop a few of the pampushky and let them fry until a golden brown.
Remove on clean paper that will absorb the surplus oil.
When cool, place in dish and sprinkle with icing sugar. Very tasty.

ВІДЗНАЧЕННЯ ЛЮБИ ЧАБАК

Українці в Канаді радіють тим, що рік-річно збільшуються ряди українських інтелектуалів, що кожного року щораз більше молодих українок і українців кінчать вищі студії та наші ряди збагачуються кваліфікованими професіоналістами. А ще більше радіє українське громадянство, наколи ті високо-освічені українці спеціялізуються у своїх професіях та дістають високі відзначення.

В Канаді, а зокрема в Торонто, багато вже українок покінчили фармацевтичні студії. Вони працюють як фармецавтки по приватних чи шпитальних аптиках, або у своїх власних підприємствах.

Люба Чабак, донька відомих ідейних громадських діячів Розалії і Дмитра Чабаків, отримала в 1953 році науковий ступінь B.Sc. Phm. в Торонтонськім університеті й від тоді працювала в шпиталі Жіночого Каледжу. Попри свою діяльність з українському громадському і церковному житті була також активною в англійських товариствах, а зокрема в Товаристві Шпитальних Фармацевтів, в якім виконувала обов'язки домініяльної секретарки.

ЛЮБА ЧАБАК

В 1956 р. п-на Люба перша між фармацевтами в Канаді дістала стипендію ("скаларшип") Канадійської Фундації для розвитку фармацевтики на дальші студії шпитальної фармацевтики. Таку стипендію для спеціялізування у шпитальній фармацевтиці уділено з вище згаданої фундації перший раз у Канаді в 1956 р. й п-на Люба була першою, що її отримала. З того приводу відзначено п-ну Любу і вручено їй стипендію 15-го серпня 1956 р. на Всеканадійському Фармацевтичному З'їзді під час бенкету в готелі Шато Лоріє в Оттаві.

Про те відзначення нашої здібної професіоналістки подали вістку фармацевтичні журнали, як: Canadian Pharmaceutical Journal, Western Druggist, The Hospital Pharmacist, Bulletin of the Ontario College of Pharmacy, поміщуючи її світлину, та висловлюючи їй щирі ґратуляції.

Того самого року п-на Люба також перша в Канаді отримала стипендію Американської Фундації, так званої Charles Pfizer Scholarship.

З початком жовтня 1956 р. вона виїхала до ЗДА на дальші студії, практику та досліди над вироблюванням медицини відбувала в шпиталі св. Луки у Клівленді, де перебула цілий рік.

В жовтні того року брала участь як делеґатка у З'їзді в Монтреалі з нагоди 50-ліття Канадійського Товариства Шпитальних Фармацевтів. В днях від 3 - 10 листопада як делеґатка Канадійського Т-ва була учасницею Пан-Американського Конґресу Фармацевтів і Біотехніків у Вашінґтоні.

Покінчивши спеціяльні студії, повернулася недавно до Торонта та працює далі в шпиталі Жіночого Каледжу, в якім певно займе вище становище.

Слід ще підкреслити, що п-на Люба є серцем і душею українка. Як членка МУН, Українського Студентського Товариства, Українського Т-ва Обнова, не тільки була активною членкою згаданих товариств, але була й у їх проводі.

Всі ми радіємо досягненнями нашої здібної професіоналістки, ґратулюємо та бажаємо їй дальших успіхів у майбутньому. А п-ву Чабакам висловлюємо признання за гарне виховання своєї доні, що своїми винятковими здібностями приносить честь усім українцям.

Стефанія Савчук

"МОНА ЛІЗА" ЗДОБУВАЄ ПРИЗНАННЯ

Косметичні, високої якости, вироби "Мона Ліза" Євгенії Янківської, постійної співробітниці "Жіночого Світу", що вже 6-ий рік дає цінні поради читачкам "Жіночого Світу" в кутку "За красу і молодість", здобувають собі щораз більше признання, щораз більшу популярність.

Ось, що читаємо в торонтонському щоденнику "Ґлоб енд Мейл" з 27 вересня м. р.: ...цього тижня наші очі зупинилися на малому рожевому слоїчку з унцією найсвіжішого, гарно пахучого (жасминового чи трояндового) крему, що в кількох хвилинах прямо розпливається на сухій утомленій шкірі. За двадцять хвилин нема навіть знаку з крему, — нема потреби бруднити подушку чи хвилювати чоловіка — а обличчя стає віджевлене, омолоджене, свіже...

Креми та інші косметичні препарати назви "Мона Ліза" — це вироби по таємних формулах п. Євгенії Янківської, відомої косметички в Торонті, з покінченими фаховими студіями в Европі та з великим косметичним досвідом. Всі вироби "Мона Ліза" поручаємо щиро й совісно читачкам "Жіночого Світу". Вишліть зразу замовлення, а певно не пожалієте. Адреса замовлення подана в оголошенні виробів "Мона Ліза", що появляється постійно в "Ж. С."

С. Б.

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ В АМЕРИЦІ

ПРИГОТОВЛЯЄМО ЛІТНІЙ ДИТЯЧИЙ ТАБІР УЗХ

Всі ми, матері й батьки, вчителі й виховники, церкви й організації, молодечі, жіночі, допоміжні, суспільно - громадські, говоримо, бідкаємося, пишемо про молодь "будучність народу". Конкретної роботи мало, лише тут і там. А молодь росте швидко, довкілля й темпо тутешнього життя невмолимо діє кожного дня, кожної години й залишає свій вплив на неї, відчужує нашу молодь від українського середовища й вона по дорозі життя пропадає. Пропадає тому, що наша протидія слаба, незорганізована й неплянова.

Не зарадить лиху тут одна чи дві організації, але всі чинники, що мають найбільший вплив на молодь, на формування її характеру й душі, на вщеплення любови до свого рідного й гордости з приналежности й кровного споріднення з українською нацією, мусять діяти разом і постійно. А ними, очевидно, є родина, церква, рідна школа, організації й літні табори. Хоч літні табори поставила я на останньому місці, але вони відограють дуже важливу ролю й залишають своє п'ятно на душі молоді, що до такого табору належала. Не рідко буває, що до табору попаде молода людина, що її силою туди затягнуть батьки, а по короткому часі виходить з нього нова людина, якої самі батько й мати не можуть впізнати. Такий великий вплив на молодь має рідне окруження, рідні пісні й танки, пізнання своєї історії й культури, спільні переживання. Навіть короткий побут у такому літному таборі защеплює в дитині відпорність на асиміляційні впливи оточення.

Саме такі арґументи були переважаючими для того, щоб УЗХ, ОДВУ, МУН і "Зарево" закупили минулої осени 347 акровий хутір у мальовничих горах Пенсильвенії, майже по середині між двома великими українськими центрами на сході: Ню Йорком і Филаделфією. Гори й ліси, сонце й повітря, потік, джерела й ставки, багато різних будинків, все це буде використане для влаштування тут української літньої колонії, громадсько-культурного й розвагового центру, а в першу чергу для дитячого табору під управою УЗХ та молодечого й виховного під управою МУН. Приготування до відкриття літнього сезону вже робляться тепер. Ремонт, чищення, будова басейну, площ до ігор і забав, все це буде викінчене до отворення сезону з початком надходячого літа. Думаю, що найбільшу користь із наших таборів будуть мати діти українських вуглекопів, бо тут довкола є кільканадцять українських чисельних громад, що таки відстали від ритму української еміґрації. Їм ми хочемо помогти. Таке конкретне завдання Українського Золотого Хреста на сході поставлено тепер, щоб ділами, а не говоренням і бідканням протиділати лиху асиміляції й злому оточенні.

Павлина Різник

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

К. Андрусів

Головна Управа Українського Золотого Хреста в ЗДА ділиться сумною вісткою із усім членством, що від нас відійшла на віки в місяці жовтні м. р. БЛ. П. КАТЕРИНА АНДРУСІВ, піонерка УЗХ у Рочестері, урядниця Відділу й останньо голова контрольної комісії Відділу.

Клонимо голови перед тією примірною членкою, що вже в час своєї важкої хвороби не занедбувала своїх обов'язків, бо хоч її тіло вже було немічне, то її дух був сильний і палкий. Не можна забути, коли під час святкування Відділу УЗХ у Рочестері пані Андрусів, незважаючи на свою хворобу рішила взяти в ньому участь і коли не могла вийти по сходах до залі, то її принесли на руках члени ОДВУ, що йшли на це свято. В той час присутня голова Головної Управи УЗХ, п. Павлина Різник нагородила її спеціяльною піонерською відзнакою УЗХ за її вірність і працю в УЗХ. Катерина Андрусів, як би предчувала, що може це вже останній раз бере вона участь у праці Відділу, бо дякуючи всім за дружнє відношення до неї, вона закликала присутніх до дальшої праці. Вічна її пам'ять! Хай земля буде їй пером!

Головна Управа УЗХ

У ДЕНЬ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО

ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА ВІТАЄ ВСІ СВОЇ ВІДДІЛИ, ЧЛЕНСТВО, БРАТНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОДВУ, МУН, ЗАРЕВО, СЕСТРИННІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОУК, УНО, УСГ, МУН У КАНАДІ, ПРОВІД УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ В ЕВРОПІ, ТА ВВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД, РОЗКИНЕНИЙ ПО ВСЬОМУ СВІТІ, ЦИМИ РАДІСНИМИ СЛОВАМИ, ЩО НИМИ ВІТАЄ СЕБЕ ВІД ВІКІВ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД: **ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!**

Організація Українок Канади

КОРОТКА РОЗМОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ УПРАВИ ОУК ІЗ СВОЇМИ ВІДДІЛАМИ!

УВАГА! **СЛУХАЙТЕ!**

Каже наша приказка: говори, виговориш! Пробуємо і ми ще раз цією дорогою дати коротку пригадку нашим Відділам про деякі важливі справи нашого організаційного життя!

В останніх обіжниках ми звертались з проханням до всіх Відділів помогти розбудувати фонд видання альманаха ОУК! Досі відгукнулися Едмонтон, Принс Алберт. Ждемо на інші Відділи! Не проволікайте!

ЦУ ОУК подає до відома своїм Відділам побажання, щоб розуміючи важке фінансове положення ЦУ ОУК, рішили 50 відсотків із коляди, щедрівки передати на організаційний фонд ЦУ ОУК.

В цих днях розіслано всім Відділам індивідуальні листи з виказом їх довгів: бюджет, вкладки, оподаткування на фонд альманаха. Просимо докладно розглянути зміст висланих листів і вирівняти залеглості.

Просимо надіслати списки членок, що заплатили членські вкладки, щоб ми могли вислати їм членські виказки.

Не відмовляйте своєї допомоги контестові Визвольного Фонду! Жіноцтво ОУК завжди з належним розумінням виходило назустріч всім акціям Братніх Організацій!

Надсилайте своєчасно звітові форми, не ждіть по кілька місяців. Звіти нам потрібні.

Проводьте успішно вибір нових Управ і пишіть до нас постійно й багато про свою діяльність!

З ДІЯЛЬНОСТИ ВІДДІЛІВ ОУК

ТОРОНТО, ОНТ.

З 35-ОЇ РІЧНИЦІ ПОДРУЖЖЯ НА "Ж. С."

Дня 28 вересня м. р. в Авдиторії УНО відомі зо своєї організаційної діяльности панство А. і О. Заяці святкували **35-ту річницю** подружнього життя в приявності великого числа своїх близьких друзів, рідні та односельчан. Багато з гостей прибуло з далеких від Торонта околиць, щоб привітати панство Заяців з ювілеєм та висловити їм признання та пошану за довголітню громадську діяльність.

Панство А. і О. Заяць

В суспільному житті бувають одиниці, що силою своїх особистих прикмет, чи тактовною поведінкою, з'єднують собі приязнь та пошану свого довкілля, а тим самим можуть потягнути за собою інших до праці для народу. Такі прикмети посідають і Вельмишановні Ювіляти.

При цій нагоді пригадується 1930 рік, часи економічної кризи, та масового безробіття. Українське життя в Содбури майже в цілості опановане комуністами. І щойно почав діяти гурток Української Стрілецької Громади, зложений з кільканадцятьох молодих нікому ще невідомих людей. На той час приїжджає інтеліґентне молоде подружжя, панство Заяці, що по приїзді з Рідного Краю задержалось на короткий час у Торонті. Всі ми зраділи, бо це скріпило сильно гурток УСГ та ще в додатку гарним жіночим голосом. Почалася праця, мистецькі виступи, організація Рідної Школи, організація жіноцтва, збірки на Визвольний Фонд, поширювання націоналістичної преси та прямо відвоювання кожної української хати від комуни, що там загніздилась.

Покинули Содбури п-во Заяці вже після другої війни, коли наша громада там була загосподарена. Приїхавши до Торонта, знов нові вимоги і завдання серед збільшеної вже громади і так без перерви по сьогоднішній день.

В особистому житті п-во Заяці дійшли до поважних успіхів, але в противенстві до других, живуть скромно та гідно. Вони є в першу

чергу всюди, де йде про добро нашої спільноти, чи української справи взагалі. Зрозуміло, що в день ювілею наспіло багато привітальних телеграм та побажань від провідних членок жіночого руху в Канаді, та від різних високо поставлених осіб. Висловила своє признання та привіт торонтонська громада устами провідників своїх організацій.

Сердечно дякували п-во Заяці за привітання з помітною радістю і моральним вдоволенням, що є найбільшою нагородою для кожної людини, свідомої своїх обов'язків супроти свого народу.

Переведена збірка на народні цілі дала суму $140.00 з чого приділено $30.00 на пресовий фонд "Жіночого Світу".

Щира подяка жертводавцям, а п-во Заяців хай Господь наділить кріпким здоров'ям на многі літа і щоб змогли дочекати побачити український народ вільним у своїй Незалежній Державі.

Присутній

ЕДМОНТОН, АЛТА.

З УРОДИН НА "ЖІНОЧИЙ СВІТ"

У дні 8 липня ц. р. зійшлися до дому п-ва Ревунів їх приятелі й близькі знайомі, щоб ушанувати п. Анну Ревун з нагоди дня уродин.

Несподіваною гостиною зайнялися пп. Огінська, Олійник і Балемба, а господинею вечора була п. Порада.

Гостину розпочато молитвою, після чого піднесено тост у честь соленізантки та відспівано їй многоліття. Пані Порада, вітаючи п. Ревун, згадала її молоді літа та перебіг життя досьогодні (вони обі це собі добрі знайомі, бо походять не тільки з одного села, але ще Господь пощастив їм бути свахами), зложила щирі побажання всього добра від усіх присутніх та передала дарунок соленізантці. Сердечні побажання зложили й обі дочки своїй матері з нагоди уродин, а маленька внучка, доня п-ва Порадів, передала дарунок дорогій бабуні та дякувала їй за те, що вибавила та навчила рідної української мови.

Покликана до слова п. Ревун дякувала всім за пам'ять про неї та Всевишньому, що допоміг дітей одружити й унуків дочекатись. При цій нагоді п. Ревун зложила $7.00 на пресовий фонд "Жіночого Світу" і $3.00 на передплату журналу.

Присутні ще довго забавлялись при добрій перекусці та співали народні пісні.

Щиро дякуємо п. Ревун за жертву та бажаємо їй прожити ще багато літ у щасті і здоров'ї.

Ольга Гладун

СТ. БОНИФАС, МАН.

У НОВОМУ СЕЗОНІ ПРАЦІ

Чайною гостиною в домівці УНДому з доповіддю п. Ситник про враження з побуту в Едмонтоні й Саскатуні розпочав у вівторок 26 листопада, 1957 р. Відділ ОУК у Ст. Бонифас свою активність на рік 1957/58. Прийняття підготовили пп. Анна Копичанська і Ольга Стебницька.

Наступного тижня, 3 грудня відбувся вечір вишивання з гутіркою на біжучі теми та чайною гостиною за старанням пань Серафини Вель і Анни Ендрус.

В неділю, 8 грудня вшановано Марка Вовчка з приводу 100-річчя появи "Народніх Оповідань" і 50-річчя смерти письменниці у великій залі УНДому в Ст. Бонифас святочним концертом з багатою й гарно складеною програмою. На сцені прикрашений живими квітами виднів новопридбаний гарний портрет вродливої письменниці. Перед портретом були розложені її твори.

Вступне слово виголосила п. Ст. Бубнюк та згодом заповідала кожну точку програми. З ніжним чуттям передала молоденька пластунка, Галя Арсенич вірш Лесі Храпливої "Марко Вовчок у Парижі". П-на Надія Піуш, що здобула нагороду консерваторії в грі на скрипці, відограла з повним успіхом "Українську думку" при акомпаньяменті піяна п-ни Марії Сліпець.

Святочну доповідь виголосила пані Ірена Туркевич-Мартинець, б. голова Відділу ОУК у Вінніпеґу. Вона чітко відтворила приявним виняткову постать Марії з Вилінських Маркович на тлі її епохи та вказала на історичну й літературну вартість невмирущих "Народніх Оповідань".

З черги 11-річня Вірляна Кисілевська (доня проф. Володимири Кисілевської) відограла на піяні М. Лисенка "Без тебе, Олесю" та американський танок. Ця малолітня піяністка, відома з успіхів на телевізійних виступах, захопила слухачів опанованою технікою, ударом і вмілістю мистецької інтерпретації.

На закінчення програми пані Леся Гвоздулич з небуденним драматичним хистом рецитувала "Горпину" Марка Вовчка глибоко зворушуючи серця слухачок до долі нещасної матері.

Ця вдатна імпреза закінчилася чайною гостиною, в часі якої промовляла голова Відділу ОУК у Ст. Бонифас, пані Анна Копичанська, дякуючи всім за участь у програмі та вітаючи гостей. На її заклик приявні перевели збірку на кошти видання Ювілейного Збірника ОУК. **Ольга Стебницька**

МОНТРЕАЛ, КВ.

З нагоди 25-літнього ювілею подружнього життя п-ства Марії і Нестора Кальбів, зійшлися в залі парафії св. Михаїла родина, краяни і знайомі, щоб звеличати важний день в житті п-ва Кальбів.

В гарнім настрої при звуках доброї оркестри гості весело забавлялись і висловлювали свої побажання ювілятам.

Головним промовцем був парох, о. Кушнірик. У своїй палкій промові о. парох підкреслив заслуги і жертвенність п-ва Кальбів на церковно-громадському полі. Він сказав, що інші батьки повинні брати собі приклад від панства Кальбів, що одинокого свого сина дали на службу Богові, також бажав їм діждатись хвилини благословення з рук сина-священика.

Під кінець забави п. П. Кальба дав заклик до збірки, що принесла $92.00. З цієї суми приділено $50.00 на церкву св. Михаїла, а $42.00 на дитячий садочок в Німеччині, якого патронатом є місцевий Відділ ОУК ім. О. Басараб.

Треба згадати, що головною ініціяторкою прийняття була п. О. Кальба. Вона доложила багато заходів, щоб несподівана ювілейна гостина вийшла якнайкраще.

Щира подяка всім жертводавцям, а п-ву Кальбам бажаємо зазнати багато ласк від Господа Бога і прожити багато щасливих літ. **Присутня**

РЕДЖАЙНА, САСК.

Неділя, 3 листопада ц. р. буде незабутнім днем у житті п-ва Йосифа і Розалії Федущаків, що фармерують в околиці **Момартр**, недалеко Реджайни. Того дня зійшлися діти, сусіди і приятелі та члени УНО й ОУК з Реджайни, щоб вшанувати п-во Федущаків з нагоди 25-ліття їхнього подружнього життя.

Прийняття відбулося в домі п-ва Федущаків. Після обіду були промови, ґратуляції, побажання та вручення дарунка.

При нагоді родинного свята п-ва Федущаків зложено також $10.00 на пресовий фонд "Жіночого Світу". Варто відмітити, що п. Федущак це щирий працівник на громадській ниві. Він був не тільки головою, секретарем і організатором, але й брав участь в аматорських виставах і в концертах, тому челни УНО й ОУК радо звеличали його з нагоди подружнього ювілею. Пан Федущак дякував усім щиро за пам'ять і дарунок.

Щира подяка жертводавцям, а п-ву Федущакам дай Боже дочекати в щасті і здоров'ї до 50-літнього ювілею. **П. Браташ**

П О Д Я К А

Моїм найщирішим бажанням є зложити цією дорогою подяку друзям-приятелям за вияви щирої приязні до мене під час мого перебування в шпиталі в Торонті.

Вперше висловлюю сердечну подяку за квіти й дарунки Відділові ОУК, Торонто-місто, моїм дорогим синам і їхнім дружинам. Мою подяку висловлюю також пп. Т. А. Гуменюк, Н. Янківській, Т. Семенюк, М. Ґаба, А. Е. Штафірним, А. О. Заяць, П. Гарасим, Г. Вишньовський, К. Гуменюк, А. Мота, П. Зараска, А. Міхаловській, П. Притуляк, А. Гарасим, П. Медведик, В. Дерих, І. Суленґа, Ф. Ємчура, В. Ємчук, А. Бойко, П. Назаревич, Е. Сальваші, П. Стефурак, Лабунській, д-р М. Янківській, І. Мартинюк, В. М. Підвербицьким, Т. Ємчук, П. Булит, Д. Підвербицькій з Алберти, Н. Семенюк, О. Н. Сірий, П. Моросевич, Луців, П. Бачинській, М. Залізняк, А. Залізняк, Бадич, Д. О. Матейко, І. Сівак, П. Красовській, П. Наконечній, Е. Стефурі, Білак. Моя сердечна подяка п-ву А. Е. Штафірним за їх добре серце — коли я вийшла зо шпиталю, вони опікувались мною.

Коли ж я прийшла до здоров'я, лиха доля прикувала мене знову до шпитального ліжка в Сент Кетеринс. Одночасно хочу подякувати з глибини моєї душі своїм дітям, невісткам і всім тим, що відвідали мене в лічниці. Дякую за квіти та за листовні співчуття — Відділові ОУК, Торонто-місто і таким особам: пп. Булит з Ню Йорк, О. Н. Сірий, Моросевич, М. Залізняк, Герисон, П. Бачинській, П. Луців, Смолик, Фенюкам, всі з Торолд; пп. В. Гусяк, М. Райч, П. Леськів з Наягара Фалс; пп. О. Матейко, І. Сівак з Веланд; п. Сівак з Гемилтон; п. Козло з Ст. Кетеринс; пп. Гриньчук, В. М. Підвербицьким з Порт Колборн; п. О. Юськів з Содбури; п-ву Ґабам, А. Е. Штафірними, Н. Барда за листовні співчуття.

К. Підзамецька, Торолд, Онт.

НЕВІДЖАЛУВАНА ВТРАТА

В дні 27-го листопада, 1957 року, відійшов у вічність довголітній Голова Крайової Управи Молодих Українських Націоналістів Канади, Почесний Президент Молодих Українських Націоналістів Канади, Містоголова Крайової Екзекутиви Українського Національного Об'єднання Канади, колишній Управитель "Нового Шляху", член Дирекції Української Національної Видавничої Спілки, Член-Добродій Українського Визвольного Фонду

ВАСИЛЬ ГЛАДУН

проживши 35 років. Похорон відбувся 3 грудня 1957 р. в Едмонтоні при численній участі рідні, представників організацій та друзів. Хай світла пам'ять про Нього живе завжди між нами!

Пані Ользі Гладун, матері Покійного Василя, членці-піонерці ОУК і теп. голові Відділу ОУК в Едмонтоні висловлюємо найглибше співчуття. Хай Всевишній кріпить Її на дусі та додасть сили перенести це велике горе. — Ред.

УВАГА, ОУК У СТ. КЕТЕРИНС, ОНТ.!

Загальні Річні Збори Відділу ОУК у Ст. Кетеринс, Онт., відбудуться, в **неділю, 19-го січня 1958 р. о год. 2.30 по полудні**, в домівці УНО при 177 Ніяґара вул.

Приявність членок Відділу ОУК на Зборах обов'язкова.

За Управу Відділу ОУК:

А. Москаль — голова **Е. Піжицька** — секр.

Вітаємо з Різдвом Христовим і Новим Роком

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

з нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

ЦЕНТРАЛЬНИМ УСТАНОВАМ, ВСІМ ЧЛЕНАМ УНО, УСГ, ОУК І МУН
ТА ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

бажає

ФІЛІЯ УНО І БРАТНІ ОРГАНІЗАЦІЇ
Виндсор, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ОЛЕКСА і МАРІЯ КОСІКОВСЬКІ,
Виндсор, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає всім українцям

The Canadian Bank of Commerce

Ottawa & Moy — Windsor, Ont.

Прийміть від нас найщиріші побажання з нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО, як також бажаємо
ВЕСЕЛОГО ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ.
УКРАЇНСЬКІ ВЕТЕРАНИ
Виндсор, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

GRAY'S STORE

1407 — 17 Ottawa St. — Windsor, Ont.

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

бажає

ESSEX PACKERS LTD.

897 Merser — **Phone CL. 6-1811**

WINDSOR, ONT.

Бажаю Веселих Свят
і Щасливого Нового Року

своїй рідні, моїм клієнтам і всьому
українському народові

Д-р Петро Сайкевич
хірург - оператор

1633 University W. — **Phone CL. 3-7858**

WINDSOR, ONT.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо своїй родині, знайомим і всьому українському народові.

А. ГРЕНЮК з родиною, Виндсор, Онт.

Веселих Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають

HANDY BARBER SHOPE
& SOPHE BEAUTE SALON

1506 Parent Ave. Phone CL. 4-6295

Windsor, Ont.

З нагоди РІЗДВЯНИХ СВЯТ
і НОВОГО РОКУ

бажає всього добра

HORVATH JEWELER

1295 Ottawa St. Windsor, Ont.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ
бажає всім українцям
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ

CHIPPAWA HOTEL

3404 Bloomfield Windsor, Ont.

Н. НІКОН, власник

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ

бажаємо всім щастя і здоров'я.

STAR HOUSE

792 Gladstone Ave. Windsor, Ont.

БУЧОК і СИН, власники

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

FLORIDA FRUITLAND

1412 Wyandotte E. Phone CL. 3-0919

Windsor, Ont.

ДАН і МАРІЯ ГУТНЯК, власники

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

Українська Реставрація

1148 Marion Ave. Phone CL. 3-0408

Windsor, Ont.

Власниця **П. Гавриляк**

З днем РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ
бажаємо всім українцям щастя і здоров'я.

AMHERST HOTEL

Amherstburg, Ont.

МАСНИЙ і СИНИ, власники

З нагоди Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та НОВОГО РОКУ

засилає найщиріші побажання

Іван Горішний

Виндсор, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ВСЬОМУ
УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

Українська Кредитова Спілка

Виндсор, Онт.

Веселих Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім друзям і знайомим

Д-р Б. Дзюбановський

з родиною

Виндсор, Онт.

З нагоди РІЗДВЯНИХ СВЯТ
і НОВОГО РОКУ
засилаю найщиріші побажання!

Don Brown, M.P.

Windsor, Ont.

Сердечні побажання
з нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
пересилає

Михайло Лисий з родиною

Виндсор, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

AMBASADOR MARBLE TILE

1581 Parent Ave. Phone CL. 6-1171
Windsor, Ont.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

MARTIN HOUSE

1327 Langlois Ave. Windsor, Ont.

З днем РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ
бажаємо всім щастя і здоров'я!

WELLINGTON TAVERN

1159 Elliott W. Phone CL. 3-4242
Windsor, Ont.

Власник ПЕЛЕХ і СИН

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

БАЖАЄМО ВАМ ВСІМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
ROY SERVICE STATION
Ottawa & Parent — Windsor, Ont.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
ORDOWER LEO
1515 Ottawa St. — Windsor, Ont.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
моїм клієнтам і всьому українському народові!
Dr. Walter A. Kondiak,
DENTAL SURGEON
1509 Ottawa St. Windsor, Ont.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажаю своїй рідні, моїм клієнтам
і всьому українському народові
WESTERN MEAT & GROCERY
1296 Westcott Phone WH. 5-9561
Windsor, Ont.
ОЛЕКСА ОЛЕНЧУК, власник

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
Hon. Paul Martin M.P.
Windsor, Ont.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
LINCOLN HOUSE
653 University W. Windsor, Ont.
Prop. A. KARPLUK & AN. LINKOWSKI

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
E. W. Augustine, Phm. B.
PRESCRIPTION DRUGGIST
Parent at Shepherd CL. 4-1082
WINDSOR, ONT.
"Prompt and Courteous Service Always"

Нехай Різдво Христове сповнить Вас радістю, а Новий Рік нехай принесе Вам багато щастя і добробуту

Святочні побажання від
LABATT'S
CRYSTAL LAGER
BREWERY LIMITED

ПРИЙМІТЬ ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
Веселих Свят
Рідзва Христового
і Щасливого Нового Року
від
ROCHESTER FURNITURE Co.
423 College St. Toronto, Ont.

УКРАЇНСЬКА (ТОРОНТО) КРЕДИТОВА СПІЛКА

297 College St. — Tel. WA 2-1402

ЧЛЕНАМ СПІЛКИ І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Різдва Христового і Щасливого Нового Року

бажає

ДИРЕКЦІЯ

Веселих Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає від

VICTORIA GRILL

621 Queen St. **Toronto, Ont.**

П. НАУМЧАК

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

І ВСЬОГО ДОБРА З НОВИМ РОКОМ!

Павло Кінах

Торонто, Онт.

Щирі побажання

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
й НОВОГО РОКУ

засилає

E. DUMYN LTD.

552 Queen St. W. **Toronto, Ont.**

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
засилаємо сердечні побажання, як також

бажаємо

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

LAKESIDE BOWLING ACADEMY

1499 Queen St. W. **Toronto, Ont.**

Всім передплатниця "Жіночого Світу"
та всім національно-свідомим українцям

бажаю

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

МАРІЯ БАНІТ, Монтреал, Кв.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

моїм родичам і родині у Франції, всім членкам ОУК
і всім свідомим українцям.

МАРІЯ ДИКИЙ, Монтреал, Кв.

**Веселих і Щасливих Різдвяних Свят
і Нового Року**

бажаю

всім національно-свідомим українцям, а зокрема моїм Вельмишановним клієнтам, яким поручаю солідне виконання дамських фризур на взір найновіших мод.

ПЕТРО ПАВЛІВСЬКИЙ — власник фризієрні

1625 East Belanger St. Tel. CR. 4-3772

MONTREAL, QUE.

Веселих Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

усім членкам ОУК, членам УНО і Братніх Організацій та всім знайомим

Віра і Євген Довгань з Монтреалу, Кв.

З нагоди **Різдва Христового і Нового Року** висловлюємо щирі побажання

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Центральній Управі і членкам ОУК, Проводові і членству Братніх Організацій та всім українцям, яким дорога визвольна боротьба Рідного Краю.

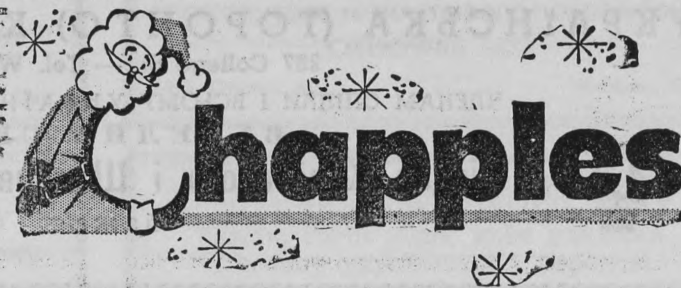
Відділ ОУК, Гемилтон, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

ЦУ і всім членкам ОУК, КЕ УНО, Братнім Організаціям і всьому українському народові.

ВІДДІЛ ОУК, Руан - Норанда, Квебек

Chapples

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

усім українцям по всьому світі

МИКОЛА, АННА і СИН ЛЕОНІД

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

Василь Бабій

Український радний міста Содбури, Онт.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
щирий привіт та сердечні побажання
РАДІСНИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
від

GODIN & LACROIX
(B.A.) (B.A.)

BARISTERS — SOLICITORS — NOTARY PUBLIC
4 Durham St. N. — Mackey Bldg. — Suite 409
Phone OS 3-3639 Sudbury, Ont.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ
вітаю всіх українців у Содбури та бажаю
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ

JAMES CORMACK

264 Wembley Dr. — Sudbury, Ont. — Ph. OS 5-7290
ALDERMAN ON COUNCIL OF CITY OF SUDBURY
РАДНИЙ МІСТА СОДБУРИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

JOHNSON'S FURS

16 Durham St. N. Phone OS 3-1331
SUDBURY, ONT.

Прийміть щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ

з нагоди Різдва Христового

та багато щастя і здоров'я

з Новим Роком!

Mitchell
THE DRUGGIST

Regent Theatre Block Phone OS 3-1642
SUDBURY, ONT.

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ
і багато щастя
з НОВИМ РОКОМ

бажає

DAVEY FUELS (Sudbury) LTD.

177 Kathleen St. W. Phone OS 5-5647
SUDBURY, ONT.

З величним Празником

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

бажаємо

Радісних Свят
і Щасливого Нового Року

членкам Центральної Управи і Відділів ОУК, Редакції "Жіночого Світу" і членам Братніх Організацій та всьому українському народові.

МОЛОДЕЧИЙ ВІДДІЛ ОУК у Вінніпеґу, Ман.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всьому активному жіноцтву в рядах Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб

бажає

Управа Філії УНО у Вінніпеґу

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ — СЛАВІМО ЙОГО!

Цими традиційними словами вітаємо з Нагоди Різдва Христового Центральну Управу Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб і всіх членок, згуртованих у Відділах ОУК та бажаємо їм

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Відділ Молодих Українських Націоналістів у Вінніпеґу, Ман.

Щиро-сердечні побажання

з Різдвом Христовим і Новим Роком

засилаємо

ЦУ ОУК, своїм членкам, прихильницям та всім національно-свідомим українцям.

ВІДДІЛ ОУК у Ст. Бонифас, Ман.

З Різдвом Христовим сердечні побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ.

MARY A. WAWRYKOW

SOLICITOR, ATTORNEY - AT - LAW

477 Lansdowne Ave. Tel. JU 9-3209

Winnipeg, Man.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

щирий привіт усім читачкам

"Жіночого Світу".

Іванна Зельська

ІВАН М. ГАВРИЛЮК, посол з Північного Вінніпеґу до Манітобської Леґіслятури

бажає

Українським Товариствам і всім приятелям **та прихильникам**

Веселих Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

своїм членам і покупцям

Consumers Co-operative UCF Ltd.

613 Marion St. St. Boniface, Man.

Tel. CH 7-3943

НАДЗІРНА РАДА Й УПРАВА

Кооперативи "ЗОРЯ" у Вінніпеґу

(при вул. Кінг ч. 441 — в будинку "Супіріор Соседж")

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

бажають

всім Членам, Покупцям і Симпатикам кооперативи всього найкращого і вітають їх староукраїнським привітом:

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

УСІМ СВОЇМ ПОКУПЦЯМ ВІД

M. & S. MEAT MARKET

444 KING ST. WINNIPEG, MAN. PHONE: JU 2-4943

МАРІЯ і СТЕПАН ЯНКІВСЬКІ, власники

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

VOGUE STUDIOS

591 Selkirk Ave. Tel. JU 9-5863

Winnipeg, Man.

Щирі побажання Веселих Свят і Щасливого Нового Року!

Д-р В. Ф. БАЧИНСЬКИЙ

СПЕЦІЯЛІЗАЦІЯ — ЗАГАЛЬНА ХІРУРГІЯ

член Від. Анатомії при Ман. Університеті, Від. Хірургії у шпиталі Ст. Бонифас, Американського Т-ва Ґератольогів, Канадійської Ради Лікарів, Міжнародньої Колеґії Хірургів, з практикою в шпиталях у Шікаґо, Міннеаполісі, Монтреалі, Вінніпеґу.

BROADWAY MEDICAL BLDG.

263 Broadway Office Phone WH 3-5474

Winnipeg, Man.

Сердечні побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає своїм клієнтам, українським установам та всьому українському народові

ВОЛОДИМИР Г. КОМАН

GENERAL INSURANCE — MORTGAGE LOANS

700 McIntyre Block — Winnipeg, Man.

Щирі побажання з нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

від

Art Book Bindery & Stationery

1194 Main St. Tel. JU 2-2490

Winnipeg, Man.

Всі роботи з ділянки переплетництва виконуємо солідно і по приступних цінах.

UNIVERSAL RADIO TV Ltd.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і Щасливого Нового Року

всім покупцям, приятелям і знайомим!

923 Main St.
WINNIPEG,
MAN.

Радісних Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Центральній Управі і всім членкам ОУК, Братнім Організаціям та всьому українському зорганізованому жіноцтву

бажає

Відділ ОУК у Саскатуні, Саск.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО

бажаємо

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

Центральній Управі ОУК, членкам і прихильницям Відділів ОУК та всьому українському народові.

ВІДДІЛ ОУК У РЕДЖАЙНІ, САСК.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ

найщиріші побажання пересилає

ОСИП ФЕРНЕЦЬ із

"SOBERG APPLIANCES"

всім знайомим у Саскачевані та Саскатуні, зокрема своїм покупцям.

Canada Bldg. — Saskatoon, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ,

а передовсім ЩАСЛИВОГО НОВОГО 58 РОКУ

бажає всім знайомим у Канаді і своїм покупцям

IMPERIALE MOBILE HOMES

1816 — 11th S. West — Saskatoon, Sask.

Власник **А. Чіляк**

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

бажає Радісних і Щасливих Свят усім українцям міста Саскатуну, зосібна своїм покупцям

STEPHEN'S FUR'S LTD.

біля Меріґолд Кафе при **257 — 3rd. Ave.**

Saskatoon, Sask.

Власник СТЕПАН ДЕЧКА

(ПРОДАЖ, РЕПАРАТУРИ, ПЕРЕХОВУВАННЯ)

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ засилає

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ

KAYLLAR'S LTD.

FURS, LADIES AND CHILDREN WEAR

СКЛЕП НАЙКРАЩОЇ ОДЕЖІ

227 — Second Ave. S. — Saskatoon, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає всім своїм клієнтам у Саскатуні та околиці

Spotless Dry Cleaners and Dyers

Власник **В. Васильців**

1511 — 20th St. West

Saskatoon, Sask.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

В. Несторовський, Торонто, Онт. (з ювілею п-ва А. і О. Заяців $30.00, з ювілею п-ва Фенюків $10.00) $40.00
П-во Д. і О. Курійчуки, Форт Віліям, Онт. (з несподіваної гостини для доні Марусі) 17.00
П. Браташ, Реджайна, Саск (з ювілею п-ва Й. і Р. Федущаків) 10.00
О. Гладун, Едмонтон, Алта. (з уродин п. Анни Ревун) 10.00
К. Підзамецька, Торолд, Онт. (переслала п. О. Заяцева) 10.00
П. Жеребецький, Саскатун, Саск. (з ювілею п-ва Т. і Г. Найчуків) 5.00
Р. Чабак, Торонто, Онт. (переслала п. С. Савчукова) 5.00
А. Михайлова, Перт Імбой, Н. Дж. 2.00
А. Ольхова, Гемилтон, Онт. 2.00
М. Вусович, Шікаго, Ілл. 1.00
А. Ендрус, Вінніпеґ, Ман. 1.00
М. Жеребецька, Саскатун, Саск. 1.00
А. Семотюк, Вінніпеґ, Ман. 1.00

Всім жертводавцям щира подяка від Адміністрації "Жіночого Світу".

НА УВАГУ ПЕРЕДПЛАТНИЦЬ "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

З причини чергового подорожіння паперу й коштів друку, ми приневолені піднести передплату "Жіночого Світу" з $3.00 на **$3.50 річно.** Піврічна передплата виноситиме $2.00, а поодиноке число коштуватиме 35 центів.

Та щоб дати нагоду всім, що бажали б відновити чи вплатити нову передплату ще по старій ціні — до кінця січня передплата "Жіночого Світу" залишається та сама, а вже від 1 лютого 1958 року виноситиме $3.50. Для передплатниць в Англії і Австралії передплата покищо незмінна, себто 1½ ф. штерл. річно. Для всіх інших країн, як уже згадано, підвишка входить у силу з днем 1 лютого 1958 року.

Адміністрація "Жіночого Світу"